Europeiska gemenskapernas
officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 204

fyrtioförsta årgången

21 juli 1998

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

★ **Europaparlamentets och rådets direktiv 98/30/EG av den 22 juni 1998 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas** 1

★ **Europaparlamentets och rådets direktiv 98/31/EG av den 22 juni 1998 om ändring av rådets direktiv 93/6/EEG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut** 13

★ **Europaparlamentets och rådets direktiv 98/32/EG av den 22 juni 1998 om ändring, som särskilt gäller panträtt i fast egendom, av rådets direktiv 89/647/EEG om kapitaltäckningsgrad för kreditinstitut** 26

★ **Europaparlamentets och rådets direktiv 98/33/EG av den 22 juni 1998 om ändring av artikel 12 i rådets direktiv 77/780/EEG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, artiklarna 2, 5, 6, 7 och 8 och bilagorna II och III till rådets direktiv 89/647/EEG om kapitaltäckningsgrad för kreditinstitut och artikel 2 och bilaga II till rådets direktiv 93/6/EEG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut** 29

★ **Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter** 37

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 98/30/EG

av den 22 juni 1998

om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 57.2, 66 och 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det i artikel 189b i fördraget angivna förfarandet ([3]), och

av följande skäl:

1. I enlighet med artikel 7a i fördraget skall den inre marknaden omfatta ett område utan inre gränser där fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital säkerställs. Det är därför viktigt att anta åtgärder för att fortsätta fullbordandet av den inre marknaden.

2. Enligt artikel 7c i fördraget skall hänsyn tas till att vissa ekonomier befinner sig på olika utvecklingsnivåer, men undantag måste vara av tillfällig natur och medföra minsta möjliga störning av den gemensamma marknadens funktion.

3. Upprättandet av en konkurrensutsatt marknad för naturgas är ett viktigt inslag i fullbordandet av den inre marknaden för energi.

4. Rådets direktiv 91/296/EEG av den 31 maj 1991 om transitering av naturgas genom gasledningsnät ([4]) och rådets direktiv 90/377/EEG av den 29 juni 1990 om ett gemenskapsförfarande för att främja öppenheten beträffande prissättningen på gas och el levererad till industriella slutanvändare ([5]) utgör en första fas i fullbordandet av den inre marknaden för naturgas.

5. Det är nu nödvändigt att vidta ytterligare åtgärder i syfte att upprätta den inre marknaden för naturgas.

6. Bestämmelserna i detta direktiv bör inte hindra att fördraget tillämpas fullt ut, särskilt inte bestämmelserna om fri rörlighet för varor på den inre marknaden och konkurrensreglerna, och de påverkar inte kommissionens befogenheter enligt fördraget.

7. Den inre marknaden för naturgas måste upprättas gradvis för att industrin på ett flexibelt och planerat sätt skall kunna anpassa sig till sin nya miljö och för att beakta att marknadsstrukturerna skiljer sig åt mellan medlemsstaterna.

8. Upprättandet av den inre marknaden inom naturgassektorn bör främja sammanlänkningen av systemen och deras driftkompatibilitet, t. ex. genom kompatibla gaskvaliteter.

9. Ett visst antal gemensamma regler bör fastställas för naturgassektorns organisation och funktion. I enlighet med subsidiaritetsprincipen är dessa regler endast allmänna principer som anger ramarna, medan det närmare genomförandet av dem bör överlåtas på medlemsstaterna, vilket ger varje med-

([1]) EGT C 65, 14.3.1992, s. 14 och EGT C 123, 4.5.1994, s. 26.
([2]) EGT C 73, 15.3.1993, s. 31 och EGT C 195, 18.7.1994, s. 82.
([3]) Europaparlamentets yttrande av den 17 november 1993 (EGT C 329, 6.12.1993, s. 182), rådets gemensamma ståndpunkt (EG) nr 17/98 av den 12 februari 1998 och Europaparlamentets beslut av den 30 april 1998 (EGT C 152, 18.5.1998). Rådets beslut av den 11 maj 1998.
([4]) EGT L 147, 12.6.1991, s. 37. Direktivet senast ändrat genom direktiv 95/49/EG (EGT L 233, 30.9.1995, s. 86).
([5]) EGT L 185, 17.7.1990, s. 16. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

lemsstat möjlighet att behålla eller välja den ordning som bäst motsvarar en viss situation, särskilt med avseende på tillståndsgivning och övervakning av leveransavtal.

10. Externa leveranser av naturgas är av särskild vikt för inköp av naturgas i medlemsstater med högt importberoende av gas.

11. Som allmän regel måste företag inom naturgassektorn kunna bedriva sin verksamhet utan att utsättas för diskriminering.

12. Det kan i vissa medlemsstater vara nödvändigt att införa allmännyttiga tjänster för att säkerställa försörjningstrygghet och konsument- och miljöskydd vilket, enligt deras uppfattning, inte nödvändigtvis kan garanteras enbart genom fri konkurrens.

13. Långtidsplanering kan vara ett sätt att genomföra dessa allmännyttiga tjänster där möjligheten att tredje part försöker få tillträde till systemet tas med i beräkningen. Medlemsstaterna får övervaka take-or-pay-avtal som har ingåtts för att hålla sig underrättade om situationen när det gäller leveranser.

14. I artikel 90.1 i i fördraget åläggs medlemsstaterna att följa konkurrensreglerna när det gäller offentliga företag som har beviljats särskilda eller exklusiva rättigheter.

15. I artikel 90.2 i fördraget föreskrivs det att företag som anförtrotts att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse skall vara underkastade dessa regler på särskilda villkor. Genomförandet av detta direktiv kommer att få betydelse för sådana företags verksamhet. Enligt artikel 3.3 är medlemsstaterna inte tvungna att tillämpa artikel 4 på sin infrastruktur för distribution för att varken rättsligt eller i praktiken hindra fullgörandet av de skyldigheter av allmänt ekonomiskt intresse som ålagts gasföretag.

16. Medlemsstater som ålägger företag inom naturgassektorn att tillhandahålla allmännyttiga tjänster måste därför följa de tillämpliga reglerna i fördraget i enlighet med Europeiska gemenskapernas domstols tolkning.

17. Grundläggande kriterier och förfaranden bör fastställas för de tillstånd som medlemsstaterna får bevilja för uppförande eller drift av berörda anläggningar enligt de nationella systemen. Dessa bestämmelser bör inte påverka tillämpliga regler i den nationella lagstiftningen som uppställer krav på tillstånd för uppförande och drift av berörda anläggningar. Ett sådant krav bör emellertid inte medföra att konkurrensen mellan företagen i sektorn begränsas.

18. Europaparlamentets och rådets beslut nr 1254/96/EG av den 5 juni 1996 om en serie riktlinjer för transeuropeiska nät inom energisektorn [1] bidrar till att utveckla integrerade infrastrukturer för naturgassektorn.

19. De tekniska föreskrifterna för drift av system och direktledningar måste vara klara och tydliga och säkerställa driftkompatibilitet.

20. Grundläggande regler måste fastställas i fråga om överförings-, lagrings- och kondenserad naturgasföretag samt distributionsföretag och leverantörer.

21. Det är nödvändigt att ge de behöriga myndigheterna tillgång till företagens interna bokföring med vederbörlig hänsyn till konfidentialiteten.

22. Alla integrerade naturgasföretags bokföring bör sörja för en hög grad av insyn. Separat bokföring bör därför föras för olika verksamheter när detta är nödvändigt för att undvika diskriminering, korsvis subventionering och annan snedvridning av konkurrensen, med beaktande av, när så är lämpligt, att överföring i bokföringshänseende innefattar återförgasning. Separat bokföring bör inte krävas för företag som fondbörser eller börser för terminsaffärer som inte utför någon av naturgasföretagets uppgifter annat än i sin egenskap av fondhandlare. Integrerad bokföring för utvinning av kolväten och därmed sammanhängande verksamheter får ingå som en del av den bokföring som enligt detta direktiv krävs för verksamhet utanför gassektorn. Den tillämpliga informationen enligt artikel 23.3 bör, när så behövs, innehålla bokföringsuppgifter om uppströms rörledningar.

23. Tillträdet till systemet måste vara öppet, i enlighet med detta direktiv och detta måste leda till en

[1] EGT L 161, 29.6.1996, s. 147. Beslutet senast ändrat genom beslut 1047/97/EG (EGT L 152, 11.6.1997, s. 12).

tillräcklig, och där så är lämpligt, jämförbar grad av öppnande av marknaderna i de olika medlemsstaterna. Samtidigt får inte öppnandet av marknaderna leda till onödig obalans i företagens konkurrenssituation i olika medlemsstater.

24. Till följd av de strukturella olikheterna och systemens speciella egenskaper i medlemsstaterna bör det finnas olika förfaranden för tillträde till systemen som används i enlighet med objektiva, klara och tydliga samt icke-diskriminerande kriterier.

25. I syfte att få en konkurrensutsatt marknad för naturgas bör bestämmelser om tillträde till tidigare led i rörledningsnätet utformas. Åtskild behandling krävs när det gäller sådant tillträde till tidigare led i rörledningsnätet med hänsyn till särskilt sådana nätverks speciella ekonomiska, tekniska och driftsmässiga egenskaper. Bestämmelserna i detta direktiv påverkar inte under några omständigheter nationella beskattningsregler.

26. Bestämmelser måste utformas om tillstånd för uppförande och användning av direktledningar.

27. Bestämmelser måste utformas om skyddsåtgärder och tvistlösningsförfaranden.

28. Allt missbruk av dominerande ställning och all underprissättning måste undvikas.

29. Eftersom vissa medlemsstater riskerar särskilda svårigheter vid anpassningen av sina system, bör bestämmelser om tillfälliga undantag utformas.

30. Långsiktiga take-or-pay-avtal är en verklighet på marknaden för att säkra medlemsstaternas naturgasleveranser. Bestämmelser bör särskilt antas om undantag från vissa bestämmelser i detta direktiv om ett naturgasföretag får, eller skulle kunna få, allvarliga ekonomiska problem på grund av take-or-pay-åtaganden. Dessa undantag bör inte undergräva detta direktivs syfte att liberalisera den inre marknaden för naturgas. Varje take-or-pay-avtal som ingås eller förnyas efter det att detta direktiv har trätt i kraft bör ingås på ett välbetänkt sätt så att en betydande öppning av marknaden inte hindras. Sådana undantag bör därför vara begränsade i tid och omfattning och beviljas öppet, under kommissionens överinseende.

31. Särskilda bestämmelser behövs för marknader och investeringar i andra områden som ännu inte är fullt utvecklade. Undantag för sådana marknader och områden bör vara begränsade i tid och omfattning. Kommissionen bör för öppenhetens och enhetlighetens skull spela en betydande roll när dessa undantag beviljas.

32. Detta direktiv utgör ytterligare ett steg på vägen mot liberalisering. När det en gång trätt i kraft kommer ändå vissa hinder för handel med naturgas mellan medlemsstaterna att bestå. Förslag till förbättringar av den inre naturgasmarknadens funktion bör göras på grundval av gjorda erfarenheter. Kommissionen bör därför avlägga rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

RÄCKVIDD OCH DEFINITIONER

Artikel 1

I detta direktiv fastställs gemensamma regler för överföring, distribution, leverans och lagring av naturgas. Det fastställer regler om naturgassektorns organisation och funktion, inbegripet kondenserad naturgas (LNG), tillträde till marknaden, drift av systemen; och de kriterier och förfaranden som skall tillämpas vid beviljande av tillstånd för överföring, distribution, leverans och lagring av naturgas.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

1. *naturgasföretag:* varje fysisk eller juridisk person, med undantag för slutförbrukare, som bedriver åtminstone en av följande verksamheter: produktion, överföring, distribution, försörjning, köp eller lagring av naturgas, inbegripet LNG, som svarar för kommersiella och tekniska arbetsuppgifter och/eller underhåll i samband med dessa verksamheter.

2. *tidigare led i rörledningsnätet:* varje rörledning eller nät av rörledningar som drivs och/eller byggs som en del av en anläggning för olje- eller gasproduktion, eller som används för att överföra naturgas från en eller flera sådana anläggningar till en behandlingsanläggning eller terminal eller slutlig landningsterminal vid kusten,

3. *överföring:* transport av naturgas genom ett nät av högtrycksrörledningar som inte ingår i ett tidigare led av rörledningsnätet för leverans till kunder,

4. *överföringsföretag:* varje fysisk eller juridisk person som bedriver överföringsverksamhet,

5. *distribution:* transport av naturgas genom lokala eller regionala rörledningsnät för leverans till kunder,

6. *distributionsföretag:* varje fysisk eller juridisk person som bedriver distributionsverksamhet,

7. *försörjning:* leverans och/eller försäljning av naturgas, inbegripet LNG, till kunder,

8. *försörjningsföretag:* varje fysisk eller juridisk person som bedriver försörjningsverksamhet,

9. *lagringsanläggning:* en anläggning som används för lagring av naturgas och ägs och/eller drivs av ett naturgasföretag, bortsett från den del som används för produktionsverksamhet,

10. *lagringsföretag:* varje fysisk eller juridisk person som bedriver lagringsverksamhet,

11. *LNG-anläggning:* en terminal som används för kondensering av naturgas eller lossning, lagring och återförgasning av LNG,

12. *system:* varje överförings- och/eller distributionsnät och/eller LNG-anläggningar som ägs och/eller drivs av ett naturgasföretag, inbegripet dess anläggningar för stödverksamhet och sådana som tillhör anknutna företag och som är nödvändiga för att erbjuda tillgång till överföring och distribution,

13. *sammanlänkat system:* ett antal system som har länkats samman,

14. *direktledning:* en naturgasrörledning som kompletterar det sammankopplade systemet,

15. *integrerat naturgasföretag:* ett vertikalt eller horisontellt integrerat företag,

16. *vertikalt integrerat företag:* ett naturgasföretag som utför uppgifter inom två eller fler av områdena produktion, överföring, distribution, försörjning eller lagring av naturgas,

17. *horisontellt integrerat företag:* ett företag som utför uppgifter inom minst ett av områdena produktion, överföring, distribution, försörjning eller lagring av naturgas samt dessutom verksamheter utan anknytning till gas,

18. *anknutet företag:* företag enligt betydelsen i artikel 41 i rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983, grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning [1] och/eller intresseföretag enligt betydelsen i artikel 33.1 i samma direktiv och/eller företag som tillhör samma aktieägare,

19. *systemanvändare:* varje fysisk eller juridisk person som försörjer eller blir försörjd via systemet,

20. *kunder:* grossister i eller slutförbrukare av naturgas samt naturgasföretag som köper naturgas,

21. *slutförbrukare:* en förbrukare som köper naturgas för egen användning,

22. *grossist:* varje fysisk eller juridisk person, om medlemsstaten tillåter sådana, som köper och säljer naturgas men vars verksamhet inte omfattar överföring eller distribution inom eller utanför det system där han är etablerad,

23. *långtidsplanering:* naturgasföretags planering av försörjnings- och transportkapacitet på lång sikt för att kunna tillmötesgå efterfrågan på naturgas i systemet, diversifiera källorna och säkra försörjningen till kunderna,

24. *framväxande marknad:* en medlemsstat i vilken den första kommersiella leveransen enligt det första långsiktiga avtalet för naturgasleveranser genomfördes för inte mer än tio år sedan,

25. *säkerhet:* både försörjningstrygghet och teknisk säkerhet.

---

[1] EGT L 193, 18.7.1983, s. 1. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

KAPITEL II

ALLMÄNNA REGLER FÖR SEKTORNS ORGANISERING

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall, på grundval av sin institutionella organisation och med vederbörlig hänsyn till subsidiaritetsprincipen, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, säkerställa att naturgasföretag drivs i enlighet med principerna i detta direktiv för att uppnå en konkurrensutsatt naturgasmarknad, och de får inte diskriminera mellan sådana företag när det gäller rättigheter eller skyldigheter.

2. Medlemsstaterna får med fullt beaktande av tillämpliga bestämmelser i fördraget, särskilt artikel 90 i detta, i det allmänna ekonomiska intresset ålägga naturgasföretag att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, som kan avse säkerhet, inbegripet försörjningstrygghet, regelbundna leveranser, kvalitet och pris på leveranser samt miljöskydd. Sådana tjänster skall vara klart definierade, öppna, icke-diskriminerande och kontrollerbara; dessa tjänster och varje revidering av dem skall utan dröjsmål offentliggöras och anmälas till kommissionen av medlemsstaterna. För att kunna genomföra allmännyttiga tjänster som avser försörjningstrygghet kan de medlemsstater som så önskar införa långtidsplanering, varvid hänsyn skall tas till möjligheten att tredje part ansöker om att få tillträde till systemet.

3. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa bestämmelserna i artikel 4 i fråga om distribution i den utsträckning som tillämpningen av dessa bestämmelser rättsligt eller i praktiken skulle hindra naturgasföretagen från att tillhandahålla de tjänster som ålagts dem av allmänt ekonomiskt intresse, och i den mån som handelns utveckling inte påverkas i sådan omfattning att det strider mot gemenskapens intressen. Gemenskapens intressen omfattar bland annat konkurrens när det gäller berättigade kunder enligt detta direktiv och artikel 90 i fördraget.

Artikel 4

1. När det krävs tillstånd (t. ex. licens, tillåtelse, koncession, samtycke eller godkännande) för uppförande eller drift av naturgasanläggningar skall medlemsstaterna, eller den behöriga myndighet som de utser, i enlighet med punkterna 2—4 bevilja tillstånd att bygga och/eller driva sådana anläggningar, rörledningar och tillhörande utrustning inom sitt territorium. Medlemsstaterna eller av dem utsedd behörig myndighet kan också, på samma villkor, bevilja tillstånd att leverera naturgas och bevilja tillstånd för grossister.

2. Om medlemsstaterna har ett tillståndssystem skall de fastställa objektiva och icke-diskriminerande kriterier som skall uppfyllas av företag som ansöker om tillstånd för att bygga och/eller driva naturgasanläggningar eller som ansöker om tillstånd att leverera naturgas. De icke-diskriminerande kriterierna och förfarandena för att bevilja tillstånd skall offentliggöras.

3. Medlemsstaterna skall säkerställa att skälen för avslag på ansökan om tillstånd är objektiva och icke-diskriminerande och att de meddelas den sökande. Skälen för sådana avslag skall meddelas kommissionen för kännedom. Medlemsstaterna skall införa ett förfarande som ger den sökande möjlighet att överklaga ett avslag.

4. För att kunna utveckla områden som nyligen har börjat bli försörjda och för effektiv drift i allmänhet och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20, kan medlemsstaterna avslå en ansökan om ytterligare tillstånd att anlägga och driva rörledningssystem för distribution inom något visst område efter det att sådana ledningssystem har byggts eller föreslagits bli byggda inom detta område och om befintlig eller föreslagen kapacitet inte är mättad.

Artikel 5

Medlemsstaterna skall säkerställa att tekniska föreskrifter utarbetas och görs tillgängliga, i vilka lägsta krav på teknisk konstruktion och drift för anslutning till systemet av LNG-anläggningar, lagringsanläggningar, andra överförings- eller distributionssystem och direktledningar fastställs. Dessa tekniska föreskrifter skall säkerställa att systemen är driftkompatibla, och de skall vara objektiva och icke-diskriminerande. Kommissionen skall underrättas om föreskrifterna i enlighet med artikel 8 i rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter ([1]).

KAPITEL III

ÖVERFÖRING, LAGRING OCH LNG

Artikel 6

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att överförings-, lagrings och LNG-företag handlar i enlighet med artiklarna 7 och 8.

([1]) EGT L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/139/EG (EGT L 32, 10.2.1996, s. 31).

Artikel 7

1. Varje överförings-, lagrings- och/eller LNG-företag skall på ekonomiska villkor driva, underhålla och utveckla säkra, tillförlitliga och effektiva överförings-, lagrings- och/eller LNG-anläggningar, med vederbörlig hänsyn till miljön.

2. Överförings-, lagrings- och/eller LNG-företaget får inte i något fall diskriminera mellan systemanvändare eller kategorier av systemanvändare, i synnerhet inte till förmån för sina anknutna företag.

3. Varje överförings-, lagrings- och/eller LNG-företag skall förse varje annat överföringsföretag, varje annat lagringsföretag och/eller varje distributionsföretag med tillräcklig information för att säkerställa att transport och lagring av naturgas kan ske på ett sätt som är förenligt med en säker och effektiv drift av det sammankopplade systemet.

Artikel 8

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12 eller någon annan laglig skyldighet att lämna uppgifter skall varje överförings-, lagrings- och/eller LNG-företag behandla kommersiellt känsliga uppgifter som det erhåller under bedrivandet av sin affärsverksamhet konfidentiellt.

2. Överföringsföretag skall, i samband med försäljning eller köp av naturgas från överföringsföretagen eller anknutna företag, inte missbruka kommersiellt känsliga uppgifter som erhållits från tredje part i samband med tillhandahållande av eller förhandlingar om tillträde till systemet.

Kapitel IV

DISTRIBUTION OCH FÖRSÖRJNING

Artikel 9

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att distributionsföretag handlar i enlighet med artiklarna 10 och 11.

2. Medlemsstaterna får ålägga distributionsföretag och/eller försörjningsföretag leveransskyldighet gentemot kunder inom ett visst område och/eller i en viss kategori. Tariffen för sådana leveranser får regleras, till exempel för att likvärdig behandling av de berörda kunderna skall kunna säkerställas.

Artikel 10

1. Varje distributionsföretag skall på ekonomiska villkor driva, underhålla och utveckla ett säkert, tillförlitligt och effektivt system, med vederbörlig hänsyn till miljön.

2. Distributionsföretaget får inte i något fall diskriminera mellan systemanvändare eller kategorier av systemanvändare, i synnerhet inte till förmån för sina anknutna företag.

3. Varje distributionsföretag skall förse varje annat distributionsföretag och/eller varje överföringsföretag och/eller lagringsföretag med tillräcklig information för att säkerställa att transport av gas kan ske på ett sätt som är förenligt med en säker och effektiv drift av det sammankopplade systemet.

Artikel 11

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12 eller någon annan laglig skyldighet att lämna uppgifter, skall varje distributionsföretag behandla kommersiellt känsliga uppgifter som det erhåller under bedrivandet av sin affärsverksamhet konfidentiellt.

2. Distributionsföretag skall, i samband med försäljning eller köp av naturgas från distributionsföretagen eller anknutna företag, inte missbruka kommersiellt känsliga uppgifter som erhållits från tredje part i samband med tillhandahållande av eller förhandlingar om tillträde till systemet.

Kapitel V

SÄRREDOVISNING SAMT INSYN OCH ÖPPENHET I BOKFÖRINGEN

Artikel 12

Medlemsstaterna eller varje behörig myndighet de utser, däribland de tvistlösningsmyndigheter som avses i artiklarna 21.2 och 23.3, skall ha tillgång till naturgasföretagens bokföring enligt artikel 13 i den omfattning de behöver för att kunna utföra sina uppgifter. Medlemsstaterna och varje utsedd behörig myndighet, däribland tvistlösningsmyndigheterna, skall behandla kommersiellt känsliga uppgifter konfidentiellt. Medlemsstaterna får medge undantag från principen om konfidentialitet om detta är nödvändigt för att de behöriga myndigheterna skall kunna utföra sina uppgifter.

Artikel 13

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att naturgasföretagens bokföring sker i enlighet med punkterna 2—5 i denna artikel.

2. Naturgasföretag skall, oberoende av ägartyp eller juridisk form, upprätta, låta revidera och offentliggöra sin årsredovisning enligt de bestämmelser i nationell rätt som avser årsräkenskaper i aktiebolag och som har fastställts i enlighet med rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag [1].

Företag som inte enligt lag är skyldiga att offentliggöra sin årsredovisning skall hålla en kopia av denna tillgänglig för allmänheten på sitt huvudkontor.

3. Integrerade naturgasföretag skall i sin interna bokföring, för att undvika diskriminering, korssubventionering och snedvridning av konkurrensen, särredovisa verksamhetsgrenarna överföring, distribution och lagring av naturgas, och där så är lämpligt, upprätta en samlad redovisning för aktiviteter utanför gassektorn, på det sätt som skulle ha krävts av dem om de aktuella aktiviteterna bedrivits i separata företag. Denna interna bokföring skal innehålla en balansräkning och en resultaträkning för varje aktivitet.

Där artikel 16 ägar tillämpning och där tillträde till systemet lämnas mot betalning av ett enda belopp för både överföring och distribution, kan bokföringen för overföring och distribution kombineras.

4. Företagen skall i sin interna bokföring ange de regler för fördelningen av tillgångar och skulder, utgifter och inkomster samt för avskrivningar som de följer vid upprättandet av den separata bokföring som anges i punkt 3, utan att nationellt tillämpliga bestämmelser om bokföring åsidosätts. Dessa regler får ändras endast i undantagsfall. Sådana ändringar skall anges och vara väl underbyggda.

5. Årsredovisningen skall i noter ange alla transaktioner av en viss storlek som har genomförts med anknutna företag.

[1] EGT L 222, 14.8.1978, s. 11. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/8/EEG (EGT L 82, 25.3.1994, s. 33).

KAPITEL VI

TILLTRÄDE TILL SYSTEMET

Artikel 14

För organisationen av tillträde till systemet kan medlemsstaterna välja något eller båda av de förfaranden som anges i artikel 15 och artikel 16. Dessa förfarandena skall användas i enlighet med objektiva, öppna och icke-diskriminerande kriterier.

Artikel 15

1. Vid förhandlat tillträde skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att naturgasföretag och berättigade kunder, i eller utanför det område som omfattas av det sammankopplade systemet, skall kunna förhandla om tillträde till systemet med avsikt att ingå leveransavtal med varandra på grundval av frivilliga kommersiella överenskommelser. Parterna skall vara skyldiga att i god anda förhandla om tillträde till systemet.

2. Avtalen om tillträde till systemet skall förhandlas fram med de berörda naturgasföretagen. Medlemsstaterna skall kräva att naturgasföretagen inom det första året efter genomförandet av detta direktiv och årligen därefter offentliggör sina viktigaste kommersiella villkor för att utnyttja systemet.

Artikel 16

De medlemsstater som väljer ett förfarande med reglerat tillträde skall vidta nödvändiga åtgärder för att ge naturgasföretag och berättigade kunder, i eller utanför det område som omfattas av det sammankopplade systemet, rätt till tillträde till systemet på grundval av offentliggjorda tariffer och/eller andra villkor och skyldigheter för att utnyttja systemet. Denna rätt till tillträde för berättigade kunder kan ges genom att de får möjlighet att ingå leveransavtal med andra konkurrerande naturgasföretag än systemets ägare och/eller operatör eller ett anknutet företag.

Artikel 17

1. Naturgasföretag får vägra tillträde till systemet på grund av bristande kapacitet, eller om tillträde till systemet skulle hindra dem från att utföra de allmännyttiga tjänster som åläggs dem enligt artikel 3.2, eller på grundval av allvarliga ekonomiska och finansiella problem med take-or-pay-avtal som har att göra med kriterierna och förfarandena i artikel 25 och det alternativ som valts av

medlemsstaten i enlighet med artikel 25.1. En väl underbyggd motivering skall ges till en sådan vägran.

2. Medlemsstaterna får vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att det naturgasföretag som vägrar tillträde till systemet på grund av bristande kapacitet eller otillräcklig anslutning, genomför nödvändiga förbättringar så långt detta är ekonomiskt försvarbart, eller när en potentiell kund är villig att betala för det. När medlemsstaterna tillämpar artikel 4.4 skall de vidta sådana åtgärder.

Artikel 18

1. Medlemsstaterna skall ange vilka de berättigade kunderna är, det vill säga de kunder inom deras respektive territorium som har behörighet att ingå avtal om eller att köpa naturgas enligt artiklarna 15 och 16, varvid alla kunder som nämns i punkt 2 i denna artikel måste ingå.

2. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att åtminstone följande kunder anges som berättigade kunder:

— Kunder som har gaseldad kraftproduktion, oberoende av årlig förbrukningsnivå. För att värna om jämvikten på elmarknaden får dock medlemsstaterna införa ett tröskelvärde som inte får överstiga det som anges för andra slutförbrukare, för att kraftvärmeproducenter skall anses vara berättigade. Tröskelvärdena skall anmälas till kommissionen.

— Övriga slutförbrukare som förbrukar mer än 25 miljoner m^3 gas per år per förbrukningsställe.

3. Medlemsstaterna skall säkerställa att defintionen av berättigade kunder i punkt 1 leder till en öppning av marknaden som motsvarar åtminstone 20 procent av den totala årliga gasförbrukningen på den nationella gasmarknaden.

4. Procentsatsen i punkt 3 skall öka till 28 procent av den totala årliga gasförbrukningen på den nationella gasmarknaden fem år efter det att detta direktiv har trätt i kraft, och till 33 procent av denna tio år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

5. Om definitionen av berättigade kunder i punkt 1 resulterar i en öppning av marknaden som överstiger 30 procent av den totala årliga gasförbrukningen på den nationella gasmarknaden, får den berörda medlemsstaten anpassa definitionen av berättigade kunder så att öppningsnivån sänks till lägst 30 procent av den totala årliga gasförbrukningen på den nationella gasmarknaden. Medlemsstaterna skall anpassa definitionen av berättigade kunder på ett balanserat sätt som inte skapar särskilda nackdelar för vissa typer eller kategorier av berättigade kunder, utan genom att ta hänsyn till befintliga marknadsstrukturer.

6. Medlemsstaterna skall vidta följande åtgärder för att säkerställa att öppningsnivån av deras naturgasmarknad ökar under en tioårsperiod:

— Den tröskel som fastställs i punkt 2 andra strecksatsen för andra berättigade kunder än de som har gaseldad kraftproduktion skall sänkas till 15 miljoner m^3 per år och förbrukningsställe fem år efter det att detta direktiv har trätt i kraft, och till 5 miljoner m^3 per år och förbrukningsställe tio år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

— Procentsatsen i punkt 5 skall höjas till 38 procent av den totala årliga gasförbrukningen på den nationella gasmarknaden fem år efter det att detta direktiv har trätt ikraft, och till 43 procent av sådan gasförbrukning tio år efter det att detta direktiv har trätt ikraft.

7. När det gäller framväxande marknader skall det gradvisa öppnandet av marknaden enligt denna artikel börja tillämpas från och med den dag då undantaget i artikel 26.2 upphör.

8. Distributionsföretag skall, om de inte redan anges som berättigade kunder enligt punkt 1, ha behörighet att ingå avtal om naturgas enligt artiklarna 15 och 16 för den volym naturgas som förbrukas av dem av deras kunder som anges som berättigade inom deras distributionssystem, för att kunna försörja dessa kunder.

9. Medlemsstaterna skall senast den 31 januari varje år offentliggöra kriterierna för definitionen av berättigade kunder enligt punkt 1. Denna information skall, tillsammans med all övrig relevant information som visar att marknaden har öppnats enligt denna artikel, överlämnas till kommissionen för att offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Kommissionen kan begära att en medlemsstat skall ändra angivelserna om dessa hindrar att detta direktiv tillämpas korrekt med avseende på en väl fungerande inre marknad för naturgas. Om den berörda medlemsstaten inte rättar sig efter denna begäran inom tre månader skall ett slutligt beslut fattas i enlighet med förfarande I i artikel 2 i rådets beslut 87/373/EEG av den 13 juli 1987 om närmare villkor för utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([1]).

([1]) EGT L 197, 18.7.1987, s. 33.

Artikel 19

1. För att undvika bristande jämvikt i öppnandet av gasmarknaderna under den period som avses i artikel 28

a) skall leveransavtal om gas enligt bestämmelserna i artiklarna 15, 16 och 17 med en berättigad kund inom en annan medlemsstats system inte förbjudas om kunden anses berättigad i båda de berörda systemen,

b) kan kommissionen, med beaktande av situationen på marknaden och det gemensamma intresset, i de fall där transaktioner som beskrivs i punkt a vägras på grund av att kunden anses berättigad endast i det ena av de två systemen, ålägga den vägrande parten att verkställa den begärda gasleveransen på begäran av den medlemsstat där den berättigade kunden befinner sig.

2. Parallellt med det förfarande och den tidsplan som anges i artikel 28, och senast efter halva den tid som anges i den artikeln, skall kommissionen se över tillämpningen av punkt 1 b i denna artikel på grundval av marknadsutvecklingen och med beaktande av det gemensamma intresset. Mot bakgrund av gjorda erfarenheter skall kommissionen göra en utvärdering av läget och rapportera om en eventuell bristande jämvikt i öppnandet av gasmarknaderna med hänsyn till punkt 1 b.

Artikel 20

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att göra det möjligt för

— naturgasföretag som är etablerade inom deras territorium att via en direktledning försörja de kunder som anges i artikel 18 i detta direktiv,

— varje sådan berättigad kund inom deras territorium att bli försörjd via en direktledning från naturgasföretag.

2. Om det krävs tillstånd (t. ex. licens, tillåtelse, koncession, samtycke eller godkännande) för uppförande eller drift av direktledningar, skall medlemsstaterna eller den behöriga myndighet som de utser fastställa kriterier för beviljande av tillstånd för uppförande eller drift av sådana ledningar inom sitt territorium. Dessa kriterier skall vara objektiva, klara och tydliga samt icke-diskriminerande.

3. Medlemsstaterna får göra beviljandet av tillstånd för uppförande av en direktledning beroende av antingen att tillträde till systemet har vägrats på grundval av artikel 17, eller att ett tvistlösningsförfarande enligt artikel 21 har inletts.

Artikel 21

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att parterna förhandlar om tillträde till systemet i god anda och att ingen av dem missbrukar sin förhandlingsposition till att förhindra ett framgångsrikt resultat av sådana förhandlingar.

2. Medlemsstaterna skall utse en behörig myndighet, vilken skall vara helt oberoende från båda parterna, för att snabbt lösa tvister i samband med de aktuella förhandlingarna. Denna myndighet skall särskilt lösa tvister om förhandlingar och vägrat tillträde som omfattas av detta direktiv. Den behöriga myndigheten skall lägga fram sina slutsatser utan dröjsmål eller om möjligt inom tolv veckor efter det att tvisten har lagts fram. Tvister skall kunna hänskjutas till denna myndighet utan att det påverkar rätten att överklaga enligt gemenskapsrätten.

3. Vid gränsöverskridande tvister skall tvistlösningsmyndigheten vara den tvistlösningsmyndighet som täcker systemet för det naturgasföretag som vägrar användning av eller tillträde till systemet. Vid gränsöverskridande tvister där flera myndigheter täcker det berörda systemet, skall de i samråd söka säkerställa att bestämmmelserna i det här direktivet tillämpas konsekvent.

Artikel 22

Medlemsstaterna skall införa lämpliga och effektiva system för reglering, kontroll och öppenhet för att undvika allt missbruk av en dominerande ställning, särksilt om det är till konsumenternas nackdel, och all underprissättning. Dessa system skall beakta bestämmelserna i fördraget, särskilt artikel 86 i detta.

Artikel 23

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att naturgasföretag och kunder, som skall vara berättigade enligt artikel 18 oavsett var de befinner sig, kan få tillträde i enlighet med denna artikel till tidigare led i rörledningsnätet, inbegripet anläggningar som ger teknisk service som sammanhänger med sådant tillträde, förutom de delar av sådana nät och anläggningar som används för lokal produktion på den plats på fältet där gasen produceras. Åtgärderna skall anmälas till kommissionen enligt bestämmelserna i artikel 29.

2. Tillträde i enlighet med punkt 1 skall medges på det sätt som medlemsstaterna har bestämt i överensstämmelse med relevanta rättsliga instrument. Medlemsstaterna skall ha som mål att tillträdet är rättvist och öppet, att en

konkurrensutsatt naturgasmarknad uppnås och att varje missbruk av dominerande ställning undviks, och att man samtidigt beaktar säkerhet och regelbundenhet i leveranserna, kapacitet som är eller rimligtvis kan bli tillgänglig och miljöskydd. Följande kan beaktas:

a) Behovet av att vägra tillträde där inkompatibiliteten mellan tekniska specifikationer inte på ett rimligt sätt kan övervinnas.

b) Behovet av att undvika svårigheter som inte på ett rimligt sätt kan övervinnas och som kan inverka menligt på en effektiv, nuvarande och framtida kolväteproduktion, inbegripet den vid fält med svag ekonomisk lönsamhet.

c) Behovet av att ta hänsyn till väl motiverade rimliga behov av transport och bearbetning av gas, som ägaren till eller operatören av de tidigare leden i rörledningsnätet har framfört, och till intressena hos alla andra användare av tidigare led i rörledningsnätet eller relevanta förädlings- eller hanteringsanläggningar som kan påverkas.

d) Behovet av att i enlighet med gemenskapsrätten tillämpa deras lagar och administrativa förfaranden för beviljande av tillstånd till produktion eller utveckling i tidigare led.

3. Medlemsstaterna skall säkerställa att tvistlösningsförfaranden har inrättats, däribland en myndighet som är oberoende av alla parter och har tillgång till all relevant information, så att tvister som rör tillträde till tidigare led i rörledningsnätet kan lösas snabbt med beaktande av kriterierna i punkt 2, och det antal parter som kan bli inblandade i en förhandlingsprocess om tillträde till sådana nät.

4. Vid gränsöverskridande tvister skall man tillämpa de tvistlösningsförfaranden som gäller i den medlemsstat som har jurisdiktion över de tidigare leden i rörledningsnätet till vilka tillträde vägras. Vid gränsöverskridande tvister där flera medlemsstater täcker det berörda systemet skall de berörda medlemsstaterna samråda i syfte att säkerställa att bestämmelserna i detta direktiv tillämpas konsekvent.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 24

1. I händelse av en plötslig kris på energimarknaden eller i fall av hot mot personers, anordningars eller anläggningars fysiska trygghet eller säkerhet eller mot ett systems integritet får en medlemsstat tillfälligt vidta nödvändiga skyddsåtgärder.

2. Sådana åtgärder skall orsaka minsta möjliga störning av den inre marknadens funktion och skall inte vara mer omfattande än vad som är absolut nödvändigt för att avhjälpa de plötsliga svårigheter som har uppstått.

3. Den berörda medlemsstaten skall utan dröjsmål anmäla dessa åtgärder till övriga medlemsstater och till kommissionen, som får besluta att den berörda medlemsstaten skall ändra eller upphäva dessa åtgärder i den mån de snedvrider konkurrensen och påverkar handeln negativt på ett sätt som står i strid med det gemensamma intresset.

Artikel 25

1. Om ett naturgasföretag råkar ut för, eller befarar att råka ut för, allvarliga ekonomiska och finansiella svårigheter på grund av de take-or-pay-åtaganden som har godkänts i ett eller flera avtal om köp av gas, kan en ansökan om ett tillfälligt undantag från artikel 15 och/eller artikel 16 inges till den berörda medlemsstaten eller den utsedda behöriga myndigheten. Ansökan om undantag skall, beroende på vad medlemsstaterna väljer, gälla enskilda fall och lämnas in antingen före eller efter det att tillträde till systemet har vägrats. Medlemsstaterna kan också låta naturgasföretaget välja att lämna in en ansökan antingen före eller efter det att tillträde till systemet har vägrats. Om ett naturgasföretag har vägrat tillträde skall ansökan läggas fram utan dröjsmål. Ansökningarna skall åtföljas av alla relevanta upplysningar om problemets art och omfattning samt om de ansträngningar som gasföretaget har gjort för att lösa problemet.

Om rimliga alternativa lösningar inte är tillgängliga och med beaktande av bestämmelserna i punkt 3, får medlemsstaten eller den utsedda behöriga myndigheten besluta att medge undantag.

2. Medlemsstaten eller den utsedda behöriga myndigheten skall utan dröjsmål anmäla sitt beslut om att bevilja undantag till kommissionen, tillsammans med alla relevanta upplysningar som rör detta undantag. Dessa upplysningar får överlämnas till kommissionen i samlad form, vilket gör det möjligt för kommissionen att fatta ett välgrundat beslut. Inom fyra veckor efter mottagandet av denna anmälan kan kommissionen begära att medlemsstaten eller den utsedda behöriga myndigheten skall ändra eller upphäva beslutet om att bevilja ett undantag. Om medlemsstaten eller den utsedda behöriga myndighe-

ten inte rättar sig efter denna begäran inom fyra veckor, skall ett slutgiltigt beslut genast fattas i enlighet med förfarande I i artikel 2 i beslut 87/373/EEG.

Kommissionen skall se till att kommersiellt känslig information behandlas konfidentiellt.

3. Vid beslut om de undantag som avses i punkt 1, skall medlemsstaten eller den utsedda behöriga myndigheten samt kommissionen särskilt ta hänsyn till följande kriterier:

a) Målet att uppnå en konkurrensutsatt gasmarknad.

b) Behovet av att fullgöra allmännyttiga tjänster och att säkerställa försörjningstryggheten.

c) Naturgasföretagets ställning på gasmarknaden och det faktiska konkurrensläget på denna marknad.

d) Hur allvarliga ekonomiska och finansiella svårigheter naturgas- och överföringsföretagen eller berättigade kunder råkar ut för.

e) Undertecknandedatum och villkor i det aktuella avtalet, eller de aktuella avtalen, inbegripet i vilken utsträckning förändringar på marknaden beaktas.

f) De ansträngningar som har gjorts för att lösa problemet.

g) I vilken mån företaget, när det godtog take-or-pay-åtagandena i fråga, rimligen kunde ha förutsett att allvarliga problem troligen skulle uppstå med anledning av bestämmelserna i detta direktiv.

h) I hur hög grad systemet är anslutet till andra system samt i vilken mån dessa system är driftkompatibla.

i) De effekter ett beviljande av ett undantag skulle få på den korrekta tillämpningen av detta direktiv avseende en väl fungerande inre marknad för naturgas.

Ett beslut om ansökan om undantag för take-or-pay-avtal som ingåtts innan detta direktiv trädde i kraft bör inte leda till en situation där det är omöjligt att finna alternativ ekonomiskt lönsam avsättning. Allvarliga problem skall i vilket fall som helst inte anses föreligga om försäljningen av naturgas inte faller under nivån för minimiköpgarantierna i take-or-pay-avtal om köp av naturgas, eller om det ifrågavarande take-or-pay-avtalet kan anpassas, eller om naturgasföretaget kan finna alternativa avsättningsmöjligheter.

4. De naturgasföretag som inte har beviljats undantag enligt punkt 1 skall inte vägra, eller inte längre vägra, tillträde till systemet på grund av take-or-pay-åtaganden som har godkänts i ett avtal om köp av gas. Medlemsstaterna skall säkerställa att de relevanta bestämmelserna enligt kapitel VI iakttas.

5. Varje undantag som beviljas enligt ovanstående bestämmelser skall vara vederbörligen underbyggt. Kommissionen skall offentliggöra beslutet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

6. Kommissionen skall inom fem år efter det att detta direktiv har trätt i kraft lägga fram en rapport med en översyn av de erfarenheter som har gjorts vid tillämpningen av denna artikel, för att Europaparlamentet och rådet i god tid skall kunna överväga i vilken utsträckning denna artikel behöver anpassas.

Artikel 26

1. Medlemsstater som inte är direkt anslutna till det sammankopplade systemet i någon annan medlemsstat och som endast har en extern huvudleverantör, får göra undantag från artiklarna 4, 18.1, 18.2, 18.3, 18.4 och 18.6 och/eller artikel 20 i detta direktiv. En leverantör med en marknadsandel på mer än 75 procent skall betraktas som en huvudleverantör. Detta undantag skall upphöra automatiskt när ett eller flera av dessa villkor inte längre gäller. Alla undantag av detta slag skall anmälas till kommissionen.

2. En medlemsstat som uppfyller villkoren för att betecknas som en framväxande marknad och som på grund av genomförandet av detta direktiv skulle få allvarliga problem som inte har något samband med de avtalsenliga take-or-pay-åtaganden som avses i artikel 25, får göra undantag från artiklarna 4, 18.1, 18.2, 18.3, 18.4 och 18.6 och/eller artikel 20 i detta direktiv. Detta undantag skall upphöra automatiskt när medlemsstaten inte längre uppfyller villkoren för att betecknas som en framväxande marknad. Alla undantag av detta slag skall anmälas till kommissionen.

3. Om genomförandet av detta direktiv skulle orsaka allvarliga problem inom ett geografiskt begränsat område i en medlemsstat, i synnerhet när det gäller att utveckla infrastrukturen för överföring, och när syftet är att uppmuntra investeringar, kan medlemsstaten ansöka hos kommissionen om ett tillfälligt undantag från artikel 4, artikel 18.1, 18.2, 18.3, 18.4 och 18.6 och/eller artikel 20 för utveckling inom detta område.

4. Kommissionen kan bevilja undantag enligt punkt 3 med beaktande särskilt av följande kriterier:

— Behovet av investeringar i infrastrukturen som inte skulle vara ekonomiskt lönsamma att genomföra på en konkurrensutsatt marknad.

— Nivån på och avkastningsmöjligheterna för de investeringar som krävs.

— Gassystemets storlek och utvecklingsnivå i det berörda området.

— Utsikterna för den berörda gasmarknaden.

— Det berörda områdets eller den berörda regionens geografiska utbredning och beskaffenhet.

— Socioekonomiska och demografiska faktorer.

Undantag får medges endast om ingen infrastruktur för gas har anlagts i detta område, eller om en sådan har anlagts för mindre än tio år sedan. Det tillfälliga undantaget får inte utsträckas till längre än tio år efter det att gas först leverades till området.

5. Kommissionen skall underrätta medlemsstaterna om ansökningar enligt punkt 3 innan den fattar ett beslut enligt punkt 4, med beaktande av kravet på konfidentialitet. Detta beslut samt de undantag som anges i punkterna 1 och 2 skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 27

1. Före utgången av det första året efter ikraftträdandet av detta direktiv skall kommissionen till Europaparlementet och rådet lägga fram en rapport om behov av harmonisering som inte följer av bestämmelserna i detta direktiv. Om det är nödvändigt skall kommissionen till rapporten bifoga de harmoniseringsförslag som krävs för att den inre marknaden för naturgas skall kunna fungera effektivt.

2. Europaparlamentet och rådet skall yttra sig över dessa förslag inom två år efter det att de har framlagts.

Artikel 28

Kommissionen skall se över tillämpningen av detta direktiv och lägga fram en rapport om erfarenheterna av hur den inre marknaden för naturgas fungerar och hur de allmänna bestämmelserna i artikel 3 har genomförts, så att Europaparlamentet och rådet mot bakgrund av dessa erfarenheter senare kan överväga bestämmelser om ytterligare förbättring av den inre marknaden för naturgas, som skulle få verkan tio år efter direktivets ikraftträdande.

Artikel 29

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast två år efter det datum som anges i artikel 30. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 30

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 31

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 22 juni 1998.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
J. M. GIL-ROBLES	J. CUNNINGHAM
Ordförande	*Ordförande*

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 98/31/EG

av den 22 juni 1998

om ändring av rådets direktiv 93/6/EEG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt första och tredje meningen i artikel 57.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag [1],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [2],

med beaktande av Europeiska monetära institutets yttrande [3],

i enlighet med förfarandet som avses i artikel 189b i fördraget [4], och

av följande skäl:

(1) De risker som är förbundna med handel med råvaror och råvaruderivat är för närvarande föremål för rådets direktiv 89/647/EEG av den 18 december 1989 om kapitaltäckningsgrad för kreditinstitut [5]. De marknadsrisker som är förbundna med dessa positioner fångas dock inte upp på ett korrekt sätt av direktiv 89/647/EEG. Det är nödvändigt att utvidga begreppet "handelslager" till positioner i råvaror eller råvaruderivat vilka hålls för omsättningsändamål och är föremål för huvudsakligen marknadsrisker. Institut måste följa det här direktivet vad gäller täckning av råvarurisk i hela deras affärsverksamhet. Allvarliga bedrägerier som begås av vissa handlare i råvaruterminer oroar i ökande grad gemenskapen och hotar terminshandelns anseende och integritet. Det är därför önskvärt att kommissionen överväger att definiera lämpliga ramar för tillsyn för att förhindra dessa bedrägliga förfaranden i framtiden.

(2) Rådets direktiv 93/6/EEG av den 15 mars 1993 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut [6] lägger fast en standardiserad metod för beräkning av kapitalkrav för marknadsrisker som värdepappersföretag och kreditinstitut utsätter sig för. Instituten har utvecklat sina egna riskhanteringssystem (egna modeller), som är avsedda att mer precist än den standardiserade metoden mäta den marknadsrisk som värdepappersföretag och kreditinstitut utsätter sig för. Användandet av mer precisa metoder för riskmätning bör uppmuntras.

(3) Användandet av sådana egna modeller för att beräkna kapitalkrav kräver rigorösa interna kontrollmekanismer och bör vara föremål för erkännande och tillsyn av behöriga myndigheter. Den kontinuerliga tillförlitligheten av resultaten som följer av beräkningar enligt den egna modellen bör bekräftas av ett förfarande med kontrolltester.

(4) När så är lämpligt får behöriga myndigheter tillåta att marginalsäkerhetskraven för terminer och optioner som omsätts på börs och under ett övergångsskede för clearade OTC-derivat av samma slag, används i stället för det kapitalkrav som beräknas för sådana instrument i enlighet med detta direktiv, under förutsättning att detta inte leder till ett kapitalkrav som är lägre än det kapitalkrav som beräknas enligt de andra metoder som föreskrivs i detta direktiv. Vid tillämpningen av denna princip krävs det inte att överensstämmelsen mellan sådana marginalsäkerhetskrav och

[1] EGT C 240, 6.8.1997, s. 24 och EGT C 118, 17.4.1998, s. 16.
[2] EGT C 19, 21.1.1998, s. 9.
[3] Yttrande avgivet den 7 oktober 1997.
[4] Europaparlamentets yttrande av den 18 december 1997 (EGT C 14, 19.1.1998), rådets gemensamma ståndpunkt av den 9 mars 1998 (EGT C 135, 30.4.1998, s. 7) och Europaparlamentets beslut av den 30 april 1998 (EGT C 152, 18.5.1998), rådets beslut av den 19 maj 1998.
[5] EGT L 386, 30.12.1989, s. 14. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 98/32/EG (se sidan 26 i detta nummer av EGT).
[6] EGT L 141, 11.6.1993, s. 1. Direktivet ändrat genom Europaparlementets och rådets direktiv 98/33/EG (se sidan 29 i detta nummer av EGT).

de kapitalkrav som beräknas enligt de andra metoder som föreskrivs i detta direktiv kontinuerligt måste kontrolleras av de institut som tillämpar denna princip.

(5) De regler som antagits i ett vidare internationellt sammanhang kan, i syfte att uppmuntra mer sofistikerade riskhanteringsmetoder baserade på egna modeller, ge lägre kapitalkrav för kreditinstitut från tredje land. Dessa kreditinstitut konkurrerar med värdepappersföretag och kreditinstitut som har sitt säte i medlemsstaterna. För värdepappersföretag och kreditinstitut som har sitt säte i medlemsstaterna kan endast en ändring av direktiv 93/6/EEG ge liknande incitament till utveckling och användande av egna modeller.

(6) Vid beräkningen av kapitalkrav för marknadsrisk bör positioner i guld och guldderivat behandlas på ett liknande sätt som positioner i utländsk valuta.

(7) Utfärdande av oprioriterade skuldinstrument bör inte automatiskt diskvalificera utfärdarens eget kapital från att inkluderas i en portfölj som uppfyller kraven för 2 % specifik riskviktning enligt bilaga I, punkt 33 i direktiv 93/6/EEG.

(8) Det här direktivet är i överensstämmelse med det arbete som utförts av ett internationellt forum av banktillsynsmyndigheter angående tillsyn av marknadsrisk och positioner i råvaror och råvaruderivat.

(9) Det är nödvändigt att under en övergångsperiod ha en kapitalkravsregim på frivillig basis för de värdepappersföretag och kreditinstitut som bedriver betydande råvaruhandel, som har en diversifierad råvaruportfölj och som ännu inte kan använda modeller för att beräkna kapitalkraven för täckning av råvarurisken för att säkerställa en harmonisk tillämpning av det här direktivet.

(10) Antagande av det här direktivet är det lämpligaste sättet att nå de eftersträvade målen och går inte utöver vad som krävs för detta syfte.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 93/6/EEG ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 6 a och punkt 6 b inledningsfrasen och leden i och ii skall ersättas med följande:

”a) Det egna innehavet av finansiella instrument, råvaror och råvaruderivat som innehas för försäljning eller har anskaffats av institutet i avsikt att på kort sikt dra nytta av faktiska eller förväntade skillnader mellan inköps- och försäljningspriserna eller andra förändringar av priser eller räntesatser samt innehav av finansiella instrument, råvaror och råvaruderivat som härrör från föredling av avstämda huvudfordringar eller innehav som har anskaffats för att skydda andra delar av innehållet i handelslagret.

b) Exponeringar till följd av ej avslutade affärer, ej fullgjorda leveranser och derivatinstrument vilka handlas på OTC-marknaden som avses i punkterna 1-3 och 5 i bilaga II, exponeringar till följd av repor och värdepappers- och råvarubaserade lån som baseras på värdepapper eller råvaror vilka ingår i handelslagret som definierats under a och som avses i bilaga II, punkt 4, sådana exponeringar som avser omvända repor och värdepappers- och råvarubaserade lån som beskrivs i samma punkt, under förutsättning att de behöriga myndigheterna godkänner detta, om exponeringarna svarar antingen mot villkoren i, ii, iii och v nedan eller mot villkoren iv och v nedan:

i) Exponeringarna marknadsvärderas dagligen i enlighet med de förfaranden som fastställs i bilaga II.

ii) Lånesäkerheten justeras för att beakta väsentliga förändringar i värdet av berörda värdepapper eller råvaror som ingår i ifrågavarande avtal eller affär i enlighet med en regel som kan godtas av de behöriga myndigheterna.”

b) Punkterna 15 och 16 skall ersättas med följande:

”15. *Köpoption*: värdepapper som ger innehavaren rätt att till och med dagen för köpoptionens utgång köpa det underliggande till fastställt pris. Åtagandet kan infrias genom leverans av det underliggande eller av motsvarande kontantbelopp.

16. *lagerfinansiering:* position där lager har sålts på termin och finansieringskostnaden är låst till avslutsdatum."

c) Punkt 17 första stycket skall ersättas med följande:

"17. *repa* och *omvänd repa:* avtal enligt vilket ett institut eller dess motpart överför värdepapper eller råvaror eller garanterade rättigheter avseende äganderätt till värdepapper eller råvaror om garantin har utfärdats av en erkänd börs som innehar rätten till värdepapperen eller råvarorna och avtalet inte ger institutet möjlighet att överföra eller pantsätta ett enskilt värdepapper eller en enskild råvara till mer än en motpart vid varje tidpunkt, och som har förpliktat sig att återköpa dem (eller värdepapper eller råvaror av motsvarande slag) till ett fastställt pris och vid en tidpunkt i framtiden som är fastställd eller skall fastställas av den som överför instrumentet; avtalet är en repa för det institut som säljer värdepapperen eller råvarorna och en omvänd repa för det institut som köper dem."

d) Punkt 18 skall ersättas med följande:

"18. *värdepappers-* eller *råvarulån:* affär där ett institut eller dess motpart överför värdepapper eller råvaror mot lämplig säkerhet under förutsättning att låntagaren åtar sig att återlämna likvärdiga värdepapper eller råvaror vid någon framtida tidpunkt eller vid anfordran från den som gör överföringen. Affären är utlåning av värdepapper eller råvaror för det institut som överför värdepapperen och inlåning av värdepapper eller råvaror för det institut till vilka de överförs.

Inlåning av värdepapper eller råvaror skall anses vara en affär mellan personer som yrkesmässigt handlar med värdepapper om motparten är föremål för samordnad övervakning av sundheten på gemenskapsnivå eller är ett kreditinstitut i zon A såsom det definierats i direktiv 89/647/EEG eller är ett erkänt värdepappersföretag i tredje land eller om avtalet har slutits med en erkänd clearingorganisation eller en erkänd börs."

2. Artikel 4.1 första stycket leden i och ii skall ersättas med följande:

"i) För verksamhet som hänför sig till handelslagret, de kapitalkrav som beräknas i enlighet med bilagorna I, II och VI och tillämpliga delar av bilaga VIII.

ii) För all övrig verksamhet, de kapitalkrav som beräknas i enlighet med bilagorna III och VII och tillämpliga delar av bilaga VIII."

3. Artikel 5.2 skall ersättas med följande:

"2. Utan hinder av innehållet i punkt 1 skall de institut som beräknar kapitalkraven för den verksamhet som hänför sig till handelslagret i enlighet med bilagorna I och II och tillämpliga delar av bilaga VIII övervaka och kontrollera sina stora exponeringar i enlighet med direktiv 92/121/EEG med de förändringar som fastställs i bilaga VI till det här direktivet."

4. Artikel 7.10 och den inledande meningen i artikel 7.11 skall ersättas med följande:

"10. Om de möjligheter till avstående som anges i punkterna 7 och 9 inte tas i anspråk, får de behöriga myndigheterna vid beräkning av de kapitalkrav som anges i bilaga I och VIII och de exponeringar gentemot kunder som anges i bilaga VI på gruppnivå medge att innehav i handelslagret för ett institut avräknas mot innehav i handelslagret för ett annat institut i enlighet med de regler som anges i bilagorna I, VI och VIII.

Dessutom får de medge att valutapositioner i ett institut avräknas mot valutapositioner i ett annat institut i enlighet med de regler som anges i bilaga III och/eller bilaga VIII. De får också tillåta att råvarupositioner i ett institut avräknas mot råvarupositioner i ett annat institut i enlighet med reglerna i bilaga VII och/eller bilaga VIII.

11. De behöriga myndigheterna får också medge avräkning i handelslagret och valutarespektive råvarupositionerna i företag belägna i tredje land under förutsättning att följande villkor samtidigt är uppfyllda:"

5. Artikel 8.5 skall ersättas med följande:

"5. De behöriga myndigheterna skall förplikta instituten att omedelbart rapportera varje gång en motpart vid repor och omvända repor eller affärer som rör utlåning och lån av värdepapper och råvaror inte uppfyller sina förpliktelser. Kommissionen skall till rådet göra anmälan om sådana fall och deras inverkan på sådana avtal och transaktioner enligt detta direktiv inom tre år efter den dag som avses i artikel 12. En sådan anmälan skall också beskriva på vilket sätt instituten uppfyller de av kraven i artikel 2.6 b

i-v som är tillämpliga på dem, särskilt krav v. Dessutom skall kommissionen lämna närmare upplysningar om förändringar i den relativa volymen av institutens traditionella utlåning och deras utlåning genom omvända repor och affärer med värdepappers- eller råvarulån. Om kommissionen på grundval av denna anmälan och övriga upplysningar finner att ytterligare säkerhetsåtgärder behövs för att förhindra missbruk så skall den lägga fram lämpliga förslag."

6. Följande artikel skall införas:

"Artikel 11a

Till och med den 31 december 2006 får medlemsstaterna bemyndiga sina institut att använda de minimifaktorer som anges i tabellen nedan i stället för de faktorer som anges i punkterna 13, 14, 17 och 18 i bilaga VII under förutsättning att instituten, enligt deras behöriga myndigheter

i) har en betydande handel med råvaror och

ii) har en diversifierad råvaruportfölj och

iii) ännu inte har möjlighet att utnyttja egna modeller för att beräkna kapitalkrav för råvarurisk enligt bilaga VIII.

Tabell

	Ädelmetaller (utom guld)	Basmetaller	Jordbruksprodukter	Övriga inbegripet energiprodukter
Grundfaktor (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Överföringsfaktor (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Restfaktor (%)	8	10	12	15

Medlemsstaterna skall informera kommissionen om hur de använder denna artikel."

7. Bilagorna I, II, III och V skall ändras och bilagorna VII och VIII skall läggas till enligt bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast 24 månader efter ikraftträdandet. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall dessa innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 22 juni 1998.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
J. M. GIL-ROBLES	J. CUNNINGHAM
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA

1. Bilaga I skall ändras på följande sätt:

   a) I punkt 4 skall den sista meningen utgå och följande punkt skall läggas till:

   ”De behöriga myndigheterna får medge att kapitalkravet för en termin som omsätts på börsen sätts lika med den marginalsäkerhet som börsen kräver om de är helt övertygade om att denna marginalsäkerhet ger ett riktigt mått på den risk som är förenad med terminen och att den är minst likvärdig med kapitalkravet för en termin som följer av en beräkning enligt den metod som anges nedan i denna bilaga eller enligt den metod med egna modeller som beskrivs i bilaga VIII. Till och med den 31 december 2006 kan de behöriga myndigheterna också medge att kapitalkravet för OTC-derivatkontrakt av den typ som avses i detta stycke och som är clearad av en av myndigheterna erkänd clearingsorganisation får sättas lika med den marginalsäkerhet som krävs av clearingorganisationen om de är helt övertygade om att denna marginalsäkerhet ger ett riktigt mått på den risk som är förenad med derivatkontraktet, och att det är minst likvärdigt med det kapitalkrav för ifrågavarande kontrakt som följer av en beräkning enligt den metod som anges nedan i denna bilaga eller enligt den metod med egna modeller som beskrivs i bilaga VIII.”

   b) I punkt 5 skall det tredje stycket ersättas med följande:

   ”De behöriga myndigheterna skall kräva att skyddsåtgärder vidtas mot övriga risker, förutom deltarisken, som sammanhänger med optioner. De behöriga myndigheterna får medge att kravet på säkerhet för en utfärdad, på börsen omsatt option sätts lika med den marginalsäkerhet som börsen kräver om de är helt övertygade att denna marginalsäkerhet ger ett riktigt mått på den risk som är förenad med optionen och att den är minst likvärdig med kapitalkravet för den option som följer av en beräkning enligt den metod som anges nedan i denna bilaga eller enligt den metod med egna modeller som beskrivs i bilaga VIII. Till och med den 31 december 2006 kan de behöriga myndigheterna också medge att kapitalkravet för en OTC-option, som är clearad av en av myndigheterna erkänd clearingsorganisation får sättas lika med den marginalsäkerhet som krävs av clearingsorganisationen om de är helt övertygade om att denna marginalsäkerhet ger ett riktigt mått på den risk som är förenad med optionen, och att den är minst likvärdig med det kapitalkrav för en OTC-option som följer av en beräkning enligt den metod som anges nedan i denna bilaga eller enligt den metod med egna modeller som beskrivs i bilaga VIII. Dessutom får de medge att kravet för en köpt option som omsätts på börsen eller en OTC-option är detsammma som det som gäller för det underliggande instrumentet dock med den begränsningen att därav härrörande krav inte överstiger optionens marknadsvärde. Kravet avseende en utfärdat OTC-option skall bestämmas i förhållande till det underliggande instrumentet.”

   c) Punkt 6 skall ersättas med följande:

   ”6. Köpoptioner som gäller skuldebrev och aktier skall behandlas på samma sätt som optioner enligt punkt 5.”

   d) I punkt 33 skall led i ersättas med följande:

   ”i) Aktierna får inte ha utgivits av en emittent som enbart utgivit omsatta skuldinstrument som för tillfället är föremål för 8-procentskravet i tabell 1 i punkt 14 eller är föremål för ett lägre krav enbart på grund av att de är garanterade eller på grund av att säkerhet har ställts.”

2. Bilaga II skall ändras på följande sätt:

   a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

   ”1. Vid transaktioner i vilka räntebärande instrument, aktier och råvaror (utom repor och omvända repor och utlåning och lån av värdepapper eller råvaror) inte är avvecklade efter den överenskomna leveransdagen skall ett institut beräkna den prisskillnad det riskerar. Denna utgör skillnaden mellan överenskommet pris för det räntebärande instrumentet, aktien eller råvaran ifråga och dess aktuella marknadsvärde om skillnaden skulle kunna medföra en förlust för institutet. Prisskillnaden skall multipliceras med tillämplig faktor i kolumn A i tabellen i punkt 2 för att beräkna kapitalkravet.”

b) Punkt 3.1 och 3.2 skall ersättas med följande:

”3.1 Ett institut skall vara skyldigt att reservera kapital för motpartsrisker om

i) det har erlagt betalning för värdepapper eller råvaror innan det har erhållit dem eller det har levererat värdepapper eller råvaror innan det har erhållit betalning för dem, och

ii) vid gränsöverskridande handel en dag eller fler har förflutit efter det att betalningen eller leveransen ägde rum.

3.2 Kapitalkravet utgör 8 % av värdet av de värdepapper, råvaror eller kontanta medel institutet har att fordra multiplicerat med det riskvikttal som är tillämpligt för ifrågavarande motpart.”

c) Rubriken till punkt 4.1 och punkt 4.1 första stycket skall ersättas med följande:

”Repor och omvända repor och utlåning och lån av värdepapper eller råvaror

4.1 Vad gäller repor och utlåning av värdepapper eller råvaror som grundas på sådana värdepapper eller råvaror som ingår i handelslagret skall institutet beräkna skillnaden mellan marknadsvärdet för värdepapperen eller råvarorna och det belopp institutet har lånat respektive marknadsvärdet för den erhållna säkerheten om denna skillnad är positiv. Vad gäller omvända repor och lån av värdepapper eller råvaror skall institutet beräkna skillnaden mellan det belopp som institutet lånat ut eller säkerhetens marknadsvärde och marknadsvärdet av de värdepapper eller råvaror det har mottagit, om denna skillnad är positiv.”

3. Bilaga III skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

”1. Om summan av den totala nettopositionen i valuta och nettopositionen i guld hos ett institut beräknade i enlighet med förfarandet nedan överstiger 2 % av dess sammanlagda kapitalbas skall summan av dess nettoposition i valuta och dess nettoposition i guld multipliceras med 8 % för att beräkna kapitalbaskravet mot valutakursrisk.

Till och med den 31 december 2004 kan de behöriga myndigheterna tillåta instituten att beräkna sina kapitalbaskrav genom att multiplicera det belopp med vilket summan av den totala nettopositionen i valuta och nettopositionen i guld överstiger 2 % av dess sammanlagda kapitalbas med 8 %.”

b) Punkt 3.1 och 3.2 skall ersättas med följande:

”3.1 För det första beräknas institutets öppna nettoposition i varje valutaslag (inklusive rapportvalutan) och i guld. Denna position består av summan av följande (positiva eller negativa) poster:

— Nettopositionen avista (dvs. alla tillgångsposter minus alla skuldposter inklusive upplupen ränta i ifrågavarande valuta eller, vad gäller guld, nettopositionen avista i guld).

— Nettoterminspositionen (dvs. alla tillgodohavanden minus alla belopp som skall betalas på grundval av terminsaffärer med valuta och guld inklusive valuta- och guldterminer och kapitalbeloppet i valutaswappar som inte inberäknas i avistapositionen).

— Oåterkalleliga garantier (och jämförbara instrument) som med visshet kommer att behöva infrias och för vilken sannolikt återbetalning inte kommer att ske.

— Framtida nettointäkter och nettoutgifter som ännu inte har uppstått men som är helt säkrade (enligt det rapporterande institutets bedömning och med förhandsgodkännande av de behöriga myndigheterna; nettointäkter och nettoutgifter som ännu inte bokförts men som redan är helt säkrade genom terminsaffärer i utländsk valuta får inräknas här). Bedömningen skall göras konsekvent.

— Motsvarigheten till nettodeltat (eller deltabaserat) för det samlade innehavet av optioner i utländsk valuta och i guld.

— Marknadsvärdet av övriga optioner (dvs. inte avser utländsk valuta eller guld).

— Positioner som ett institut avsiktligt har skaffat för att säkra sig mot kursförändringars negativa påverkan på kapitalbasen får undantas från beräkningen av öppna nettopositioner i valuta. Sådana positioner bör vara av en art som inte är avsedd att omsättas eller av strukturell beskaffenhet och uteslutandet av dem och varje förändring av villkoren för att utesluta dem kräver de behöriga myndigheternas medgivande. Samma behandling får på samma villkor som ovan tillämpas på ett instituts positioner som är hänförliga till poster som redan har dragits av vid beräkningen av kapitalbasen.

3.2 De behöriga myndigheterna har frihet att medge ett institut rätt att använda nettodagsvärdet vid beräkning av den öppna nettopositionen i varje valuta och i guld."

c) Punkt 4 första meningen skall ersättas med följande:

"4. För det andra omräknas korta och långa nettopositioner i varje valuta förutom rapportvalutan och den långa eller korta nettopositionen i guld till rapportvalutan efter avistakursen."

d) Punkt 7 skall ersättas med följande:

"7. För det andra får de behöriga myndigheterna till och med den 31 december 2004 medge att instituten tillämpar en annan metod i stället för den som beskrivits i punkterna 1—6 vid tillämpningen av denna bilaga. Det kapitalkrav som följer av denna metod måste vara tillräckligt för att överstiga 2 % av den öppna nettopositionen som den beräknas i punkt 4 och, på grundval av en analys av växelkursförändringar under alla rullande perioder om tio arbetsdagar under de föregående tre åren, överstiga den sannolika förlusten minst 99 % av tiden.

Den andra metod som beskrivs i denna punkt får användas endast på följande villkor:

i) Beräkningsformeln och korrelationskoefficienterna skall fastställas av behöriga myndigheter på grundval av deras analys av växelkursförändringar.

ii) De behöriga myndigheterna skall regelbundet se över korrelationskoefficienterna mot bakgrund av utvecklingen på valutamarknaderna."

4. Bilaga V skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 första meningen skall ersättas med följande:

"Utan hinder av punkt 1 får de behöriga myndigheterna tillåta sådana institut som är skyldiga att uppfylla de krav på kapitalbas som uppställts i bilagorna I, II, III, IV, VI, VII och VIII att använda en annan definition när endast de kraven skall uppfyllas."

b) Punkt 4 skall ersättas med följande:

"4. De förlagslån som avses i punkt 2 c får inte överstiga 150 % av den ursprungliga kapitalbas som återstår för att täcka de krav som fastställs i bilagorna I, II, III, IV, VI, VII och VIII och får uppgå till detta högsta belopp endast under särskilda omständigheter som kan godtas av de behöriga myndigheterna."

c) Punkterna 6 och 7 skall ersättas med följande:

"6. De behöriga myndigheterna får tillåta att värdepappersföretag överskrider det tak för förlagslån som föreskrivs i punkt 4 om de efter prövning finner detta förnuftigt och under förutsättning att summan av sådana förlagslån och de poster som avses i punkt 5 inte överstiger 200 % av den ursprungliga kapitalbas som återstår till täckande av de krav som åläggs i bilagorna I, II, III, IV, VI, VII och VIII eller 250 % av det beloppet, om värdepappersföretagen vid beräkning av kapitalbasen drar av post 2 d i punkt 2.

7. De behöriga myndigheterna får tillåta att det tak för förlagslån som föreskrivs i punkt 4 överskrids av ett kreditinstitut om de efter prövning bedömer detta förnuftigt och under förutsättning att summan av sådana förlagslån och de poster som avses i punkt 5 inte överstiger 250 % av den ursprungliga kapitalbas som återstår till täckande av de krav som uppställs i bilagorna I, II, III, VI, VII och VIII."

5. Följande bilagor skall läggas till:

"BILAGA VII

RÅVARURISK

1. Varje position i råvaror eller råvaruderivat skall uttryckas i termer av standardiserade måttenheter. Avistapriset på varje råvara skall uttryckas i rapportvalutan.

2. Positioner i guld eller guldderivat skall anses vara föremål för valutakursrisk och behandlas i enlighet med bilaga III eller bilaga VIII, i tillämpliga delar, för att beräkna marknadsrisk.

3. Såvitt avser denna bilaga får positioner som innebär ren lagerfinanisering uteslutas endast vid beräkningen av råvarurisk.

4. De ränte- och valutakursrisker som inte omfattas av andra bestämmelser i denna bilaga skall ingå i beräkningen av allmän risk för omsatta räntebärande instrument och i beräkningen av valutakursrisk.

5. När den korta positionen förfaller före den långa positionen skall instituten också gardera sig mot den risk för likviditetsbrist som kan förekomma på vissa marknader.

6. Såvitt avser punkt 19 skall ett instituts nettoposition i varje råvara vara lika med överskottet av ett instituts långa (korta) positioner i förhållande till dess korta (långa) positioner i samma råvara och i identiska råvaruterminer och optioner. De behöriga myndigheterna skall medge att positioner i derivatinstrument behandlas som positioner i den underliggande råvaran enligt punkterna 8—10.

7. De behöriga myndigheterna kan anse följande positioner som positioner i samma råvara:

   — Positioner i olika underkategorier av råvaror i de fall där underkategorierna kan levereras istället för varandra.

   — Positioner i likartade råvaror om det klart kan fastställas att korrelationen i prisrörlighet, över en period om minst ett år, mellan dessa år är minst 0,9.

Särskilda instrument

8. Råvaruterminer och andra terminsåtaganden att köpa eller sälja enskilda råvaror skall inordnas i måttsystemet som nominella belopp uttryckta i den gängse måttenheten och åsätts en löptid med hänvisning till förfallodagen. De behöriga myndigheterna får medge att kapitalkravet för en termin som omsätts på börsen sätts lika med den marginalsäkerhet som börsen kräver om de är helt övertygade om att denna marginalsäkerhet ger ett riktigt mått på den risk som är förenad med terminen och att den är minst likvärdig med kapitalkravet för den termin som följer av en beräkning enligt den metod som anges nedan i denna bilaga eller enligt den metod egna modeller som beskrivs i bilaga VIII. Till och med den 31 december 2006 får de behöriga myndigheterna också medge att kapitalkravet för ett på råvaruderivat grundat OTC-kontrakt av den typ som avses i detta stycke och som är clearad av en av myndigheterna erkänd clearingorganisation får sättas lika med den marginalsäkerhet som krävs av clearingorganisationen om de är helt övertygade om att denna marginalsäkerhet ger ett riktigt mått på den risk som är förenad med derivatkontraktet, och att det är minst likvärdigt med det kapitalkrav för ifrågavarande kontrakt som följer av en beräkning enligt den metod som anges nedan i denna bilaga eller enligt den metod med egna modeller som beskrivs i bilaga VIII.

9. Råvaruswappar där transaktionens ena sida är ett fast pris och den andra är det löpande marknadspriset skall inordnas i löptidsmetoden som en serie positioner lika med värdet på kontraktets tänkta belopp, där varje position motsvarar en betalning på swappen och placeras in i en löptidsgrupp i tabellen i punkt 13 i överensstämmelse med detta. Positionerna är långa positioner om institutet betalar ett fast pris och erhåller rörligt pris och korta positioner om institutet erhåller ett fast pris och betalar ett rörligt pris.

   Råvaruswappar där transkationens båda sidor är i olika råvaror placeras i relevanta kategorier i löptidsmetoden.

10. Optioner på råvaror eller på råvaruderivat skall behandlas som om de vore positioner vars värde motsvarar det underliggande värdet som optionen hänför sig till multiplicerat med dess delta vid tillämpning av denna bilaga. De senare nämnda positionerna får nettas mot motstående positioner i samma slag av underliggande råvara eller råvaruderivat. Det delta som används skall vara det som gäller för berörd börs, det som beräknats av de behöriga myndigheterna eller, där inget av dessa finns att tillgå eller vid OTC-optioner, det som beräknats av institutet självt, under förutsättning att de behöriga myndigheterna är övertygade om att den beräkningsmetod institutet använder är rimlig.

De behöriga myndigheterna får emellertid även föreskriva att instituten skall beräkna sina delta med metoder som anges av de behöriga myndigheterna.

De behöriga myndigheterna skall kräva att åtgärder vidtas för hantering av övriga risker, förutom deltarisk, som sammanhänger med råvaruoptioner. De behöriga myndigheterna får medge att kravet för en utfärdad, på börsen omsatt råvaruoption sätts lika med den marginalsäkerhet som börsen kräver, om de är helt övertygade att denna marginalsäkerhet ger ett riktigt mått på den risk som är förenad med optionen och att den är minst likvärdig med kapitalkravet för den option som följer av en beräkning enligt den metod som anges nedan i denna bilaga eller enligt den metod med egna modeller som beskrivs i bilaga VIII. Till och med den 31 december 2006 får de behöriga myndigheterna också medge att kapitalkravet för en OTC-råvaruoption, som är clearad av en av myndigheterna erkänd clearingorganisation får sättas lika med den marginalsäkerhet som krävs av clearingsorganisationen om de är helt övertygade om att denna marginalsäkerhet ger ett riktigt mått på den risk som är förenad med optionen, och att den är minst likvärdig med det kapitalkrav för en OTC-option som följer av en beräkning enligt den metod som anges nedan i denna bilaga eller enligt den metod med egna modeller som beskrivs i bilaga VIII. Dessutom får de medge att kravet för en köpt råvaruoption som omsätts på börsen eller en OTC-råvaruoption är detsamma som det som gäller för den underliggande råvaran, dock med den begränsningen att därav härrörande krav inte överstiger optionens marknadsvärde. Kravet avseende en utfärdad OTC-option skall bestämmas i förhållande till den underliggande råvaran.

11. Köpoptioner baserade på råvaror skall behandlas på samma sätt som råvaruoptioner enligt punkt 10.

12. De som överför råvaror eller garanterade rättigheter avseende äganderätt till råvaror i en repa och den som lånar ut råvaror i ett avtal om råvarulån skall ta med sådana råvaror vid beräkningen av sitt kapitalkrav enligt denna bilaga.

a) *Löptidsmetoden*

13. Institutet skall använda en särskild löptidsmetod för varje råvara i överenstämmelse med följande tabell. Alla positioner i en viss råvara och alla positioner som betraktas som positioner i samma råvara enligt punkt 7 ovan skall föras till respektive löptidsband. Fysiska lager skall föras till första löptidsbandet.

Löptidsband (1)	Spridningsfaktor (i %) (2)
0 ≤ 1 månad	1,50
> 1 ≤ 3 månader	1,50
> 3 ≤ 6 månader	1,50
> 6 ≤ 12 månader	1,50
> 1 ≤ 2 år	1,50
> 2 ≤ 3 år	1,50
> 3 år	1,50

14. Behöriga myndigheter får tillåta att positioner som enligt punkt 7 ovan är eller betraktas som positioner i samma råvara avräknas och förs till respektive löptidsband på nettobasis för

— positioner i kontrakt som förfaller samma dag och

— positioner i kontrakt som förfaller inom tio dagar från varandra, om kontrakten omsätts på marknader som har dagliga leverenstidpunkter.

15. Institutet skall därefter beräkna summan av de långa positionerna och summan av de korta positionerna i varje löptidsband. Summan av långa (korta) positioner som motsvaras av korta (långa) positioner i ett visst löptidsband utgör den avstämda positionen i den gruppen medan återstående långa eller korta positioner utgör den icke avstämda positionen i samma band.

16. Den del av den icke avstämda långa (korta) positionen i ett visst löptidsband som motsvaras av den icke avstämda korta (långa) positionen i ett högre löptidsband utgör den avstämda positionen mellan två löptidsband. Den del av den icke avstämda långa eller icke avstämda korta positionen som inte kan avstämmas på detta sätt utgör den icke avstämda positionen.

17. Institutets kapitalkrav för varje råvara skall beräknas på grundval av den relevanta löptidsmetoden som summan av följande:

    i) Summan av de avstämda långa och korta positionerna, multiplicerad med relevant grundfaktor enligt kolumn 2 i tabellen i punkt 13 för varje löptidsband och med råvarans avistapris.

    ii) Den avstämda positionen mellan två löptidsband för varje löptidsband dit en icke avstämd position överförs, multiplicerad med 0,6 % (överföringsfaktor) och med råvarans avistapris.

    iii) Återstående icke avstämda positioner multiplicerade med 15 % (restfaktor) och med råvarans avistapris.

18. Institutets totala kapitalkrav för råvarurisker skall beräknas som summan av de kapitalkrav som beräknas för varje råvara enligt punkt 17.

b) *Förenklad metod*

19. Institutets kapitalkrav för varje råvara beräknas som summan av:

    i) 15 % av nettopositionen, lång eller kort, multiplicerad med råvarans avistapris,

    ii) 3 % av bruttopositionen, lång samt kort, multiplicerad med råvarans avistapris.

20. Institutets totala kapitalkrav för varje råvarurisk skall beräknas som summan av de kapitalkrav som beräknas för varje råvara enligt punkt 19.

BILAGA VIII

EGNA MODELLER

1. De behöriga myndigheterna får, om inte annat följer av villkoren i denna bilaga, medge att institut vid beräkning av sina kapitalkrav för positionsrisk, valutakursrisk och/eller råvarurisk använder sina egna riskhanteringsmodeller i stället för, eller tillsammans med, de metoder som beskrivs i bilagorna I, III och VII. I varje enskilt fall krävs ett uttryckligt godkännande från den behöriga myndigheten för användning av modeller för övervakning av kapitalsituationen.

2. Den behöriga myndigheten skall ge sitt godkännande endast om den är övertygad om att institutets riskhanteringssystem är sunt och genomförs med integritet och att i synnerhet följande kvalitativa normer uppfylls:

    i) Den egna riskberäkningsmodellen skall vara väl integrerad i institutets dagliga riskhanteringsprocess och utgöra grunden för rappotering om institutets riskexponering till institutets högsta ledning.

    ii) Institutet skall ha en enhet för riskkontroll som är fristående från de affärsdrivande handelsenheterna och rapporterar direkt till institutets högsta ledning. Enheten skall vara ansvarig för att utforma och genomföra institutets riskhanteringssystem. Den skall utarbeta och analysera dagliga rapporter om resultaten av riskberäkningsmodellen och om lämpliga åtgärder som skall vidtas avseende begränsningar i handeln.

iii) Institutets styrelse och högsta ledning skall ta aktiv del i riskkontrollprocessen, och de dagliga rapporter som utarbetas av riskkontrollenheten skall ses över på en ledningsnivå med tillräckliga befogenheter för att kunna genomdriva minskningar såväl i de positioner som enskilda handlare tar som i institutets totala riskexponering.

iv) Institutet skall ha tillräckligt många anställda som har kunskaper i användningen av avancerade modeller inom områdena handel, riskkontroll, revision och affärsadministration (back-office).

v) Institutet skall ha fastställt förfaranden för övervakning och säkerställande av att en rad skriftligt fastlagda interna riktlinjer för och kontroller av om riskberäkningssystemets funktion i sin helhet efterlevs.

vi) Institutets modell skall ha en dokumenterad historia av rimlig noggrannhet i sina riskberäkningar.

vii) Institutet skall ofta genomföra ett rigoröst påfrestningstest och resultaten därav skall ses över av högsta ledningen och återspeglas i de riktlinjer och limiter som den fastställer.

viii) Institutet skall, som ett led i sin regelbundna interna revision, genomföra en fristående översyn av sitt riskberäkningssystem. Denna översyn skall inbegripa både de affärsdrivande handelsenheternas och den fristående riskkontrollenhetens verksamhet. Åtminstone en gång om året skall institutet se över sin riskhanteringsprocess i dess helhet. Vid denna översyn skall man beakta följande:

— Hur ändamålsenlig dokumentationen från riskhanteringssystemet och -processen är samt riskkontrollenhetens organisation.

— Integreringen av marknadsriskberäkningen i den dagliga riskhanteringen och integriteten i informationssystemet för riskhanteringen.

— Vilket förfarande institutet använder för att godkänna riskvärderingsmodeller och värderingssystem som används av personalen inom handelsavdelningar och affärsadminstrationsavdelningar.

— Omfattningen av de marknadsrisker som kan iakttas genom riskberäkningsmodellen och valideringen av betydande förändringar i riskberäkningsprocessen.

— Graden av riktighet och fullständighet i positionsuppgifter, graden av riktighet och lämplighet i antaganden om volatilitet och korrelation samt riktigheten i värdering och beräkningar av riskkänslighet.

— Vilken kontrollmetod som institutet använder för att utvärdera konsistens, aktualitet och tillförlitlighet i informationskällor som används för egna modeller, inbegripet dessa informationskällors oberoende.

— Vilken kontrollmetod som institutet använder för att utvärdera 'back-testing' som utförs för att bedöma modellens riktighet.

3. Institutet skall övervaka modellens riktighet och prestanda genom att använda ett program för 'back-testing'. Denna kontroll skall för varje bankdag ge en jämförelse mellan det värde på risk (value-at-risk) som genereras av institutets modell för portföljens positioner vid dagens slut och dagsförändringen av portföljens värde vid slutet av påföljande bankdag. De behöriga myndigheterna skall granska institutets förmåga att företa sådan 'back-testing' med avseende på både faktiska och hypotetiska förändringar i portföljens värde. 'Back-testing' med avseende på hypotetiska förändringar är baserad på en jämförelse mellan portföljens värde vid dagens slut och, under antagande om oförändrade positioner, dess värde vid slutet av påföljande dag. De behöriga myndigheterna skall kräva att institutet vidtar lämpliga åtgärder för att förbättra sitt 'back-testing'-program i de fall det anses bristfälligt.

4. För att beräkna kapitalkraven för den specifika risk som finns i innehav av räntebärande instrument och aktier i handelslagret får de behöriga myndigheterna medge att ett instituts egna modell används, om modellen uppfyller villkoren nedan i denna bilaga och dessutom

— förklarar den historiska prisvariationen i portföljen,

— fångar upp koncentrationen i fråga om omfattning och förändring av portföljens sammansättning,

— är robust mot ogynnsamma marknadsbetingelser,

— utvärderas genom 'back-testing' i syfte att uppskatta om den specifika risken fångas upp på ett riktigt sätt. Om de behöriga myndigheterna medger att denna 'back-testing' utförs på grundval av relevanta underportföljer måste dessa väljas på ett konsekvent sätt.

5. Institut som använder egna modeller som inte erkänns enligt punkt 4 skall åläggas ett särskilt kapitalkrav för den specifika risken beräknad enligt bilaga I.

6. Vid tillämpning av punkt 10 ii skall resultatet av institutets egna beräkningar ökas genom att multipliceras med en faktor på minst 3.

7. Multiplikationsfaktorn skall ökas med en plusfaktor mellan 0 och 1 i överensstämmelse med följande tabell beroende på det antal överskridanden som konstaterats genom institutets 'back-testing' under de närmast föregående 250 bankdagarna. De behöriga myndigheterna skall kräva att instituten på ett konsekvent sätt beräknar överskridanden på grundval av 'back-testing' av antingen faktiska eller hypotetiska förändringar i portföljens värde. Ett överskridande är den en-dags-förändring i portföljens värde som överskrider det motsvarande en-dags-värde på risk (value-at-risk)-mått som genererats av institutets modell. För att bestämma plusfaktorn skall antalet överskridanden bedömas åtminstone kvartalsvis.

Antal överskridanden	Plusfaktor
Färre än 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 eller fler	1,00

De behöriga myndigheterna kan i enskilda fall och på grund av en speciell situation avstå från kravet på att öka multiplikationsfaktorn med plusfaktorn enligt tabellen ovan om institutet på ett tillfredsställande sätt för de behöriga myndigheterna har påvisat att en sådan ökning är omotiverad och att modellen i grunden är sund.

Om det genom upprepade överskridanden påvisas att modellen inte är tillräckligt exakt skall de behöriga myndigheterna återkalla godkännandet av modellen eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att modellen snarast förbättras.

För att ge de behöriga myndigheterna möjlighet att kontinuerligt övervaka plusfaktorns lämplighet skall institution snarast och under alla omständigheter senast inom fem arbetsdagar underrätta de behöriga myndigheterna om alla överskridanden som konstateras med deras 'back-testing'-program och som i enlighet med ovanstående tabell skulle medföra en ökning av en plusfaktor.

8. Om institutionens modell godkänns av de behöriga myndigheterna i enlighet med punkt 4 för att beräkna kapitalkraven för en specifik risk skall institutet öka sitt kapitalkrav som beräknas i enlighet med punkterna 6, 7 och 10 genom ett extra kapitalkrav som antingen motsvarar

   i) andelen specifik risk i 'value-at-risk'-måttet som urskilts i enlighet med riktlinjerna för tillsyn, eller, enligt institutets val,

   ii) 'value-at-risk'-måtten för underportföljer med positioner i räntebärande instrument och aktier som innehåller en specifik risk.

   Institut som använder valmöjlighet ii måste redovisa hur deras underportfölj är uppbyggd på förhand och bör inte förändra den utan de behöriga myndigheternas medgivande.

9. De behöriga myndigheterna får avstå från kravet på extra kapitalkrav enligt punkt 8, om institutet kan visa att dess modell i linje med överenskommen internationell standard på ett riktigt sätt fångar upp också risken för oförutsedda händelser och risken för fallissemang ('event risk and default risk') i fråga om innehavet av räntebärande instrument och aktier i handelslagret.

10. Alla institut skall uppfylla ett kapitalkrav som uppgår till det som är högst av

    i) föregående dags 'value-at-risk'-värde som beräknats enligt de riktlinjer som anges i denna bilaga, och

ii) medelvärdet av de dagliga 'value-at-risk'-mått beräknat på de närmast föregående 60 bankdagarna multiplicerat med de faktorer som omnämns i punkt 6 justerade med den faktor som omnämns i punkt 7.

11. Följande miniminorm skall gälla vid beräkning av riskerat värde, 'value-at-risk':

i) Åtminstone daglig beräkning av riskerat värde, 'value-at-risk'.

ii) Ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall.

iii) En innehavsperiod motsvarande tio dagar.

iv) En faktisk historisk observationsperiod på minst ett år utom då enkortare observationsperiod är motiverad på grund av en betydande ökning i prisvolatiliteten.

v) Uppdatering av dataunderlaget var tredje månad.

12. De behöriga myndigheterna skall kräva att modellen på ett korrekt sätt tar med alla väsentliga prisrisker på optioner eller på optionsliknande positioner och att andra risker som inte tas med i modellen täcks tillräckligt av kapitalbasen.

13. De behöriga myndigheterna skall kräva att riskberäkningsmodellen fångar upp tillräckligt antal riskfaktorer, beroende på institutets aktivitetsnivå på respektive marknad. Åtminstone följande bestämmelser skall följas:

i) I fråga om ränterisk skall riskberäkningssystemet innefatta en uppsättning riskfaktorer som motsvarar räntorna i varje valuta i vilken institutet har räntekänsliga positioner, vare sig dessa är i eller utanför balansräkningen. Institutet skall basera sina avkastningskurvor på någon vedertagen metod. När det gäller väsentlig ränteriskexponering i de viktigaste valutorna och på de viktigaste marknaderna skall avkastningskurvan delas upp i minst sex löptidssegment för att fånga upp variationer i räntornas volatilitet utmed avkastningskurvan. Riskberäkningssystemet måste även fånga upp den risk som är förkippnad med ej fullständigt korrelerade rörelser mellan olika avkastnsingskurvor.

ii) I fråga om valutakursrisk skall riskberäkningssystemet omfatta riskfaktorer som hänför sig till guld och de enskilda utländska valutorna som institutets positioner är denominerade i.

iii) För aktierisk skall riskberäkningssystemet tillämpa en särskild riskfaktor åtminstone för var och en av de aktiemarknader där institutet har väsentliga positioner.

iv) För råvarurisk skall institutet tillämpa en särskild riskfaktor åtminstone för var och en av de råvaror där institutet har väsentliga positioner. Riskberäkningssystemet skall dessutom fånga upp risken i ej fullständigt korrelerade rörelser mellan likartade men ej identiska råvaror och även exponering för förändringar i terminspriser som uppstår till följd av bristande överensstämmelse mellan löptider. Det skall också beakta marknadssärdrag, särskilt leveransdagar och handlares möjligheter att stänga positioner.

14. De behöriga myndigheterna får tillåta institut att använda empiriska korrelationer inom riskkategorier och mellan olika riskkategorier om de är övertygade om att institutets system för att mäta korrelationer är sunt och genomförs med integritet."

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 98/32/EG

av den 22 juni 1998

om ändring, som särskilt gäller panträtt i fast egendom, av rådets direktiv 89/647/EEG om kapitaltäckningsgrad för kreditinstitut

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 57.2 första och tredje meningarna i detta,

med beaktande av kommissionens förslag [1],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [2],

i enlighet med förfarandet i artikel 189b i fördraget [3],

av följande skäl:

1. Det är lämpligt att likställa värdepapper baserade på panträtt i fast egendom med de lån som avses i artikel 6.1 c.1 och i artikel 11.4 i rådets direktiv 89/647/EEG [4], om de behöriga myndigheterna anser att de är likvärdiga i kreditriskhänseende. Marknaden för värdepapperisering genomgår en snabb utveckling. Det är därför önskvärt att kommissionen tillsammans med medlemsstaterna granskar tillsynsbehandlingen av tillgångsbaserade värdepapper och inom ett år efter antagandet av detta direktiv lägger fram förslag i syfte att ändra befintlig lagstiftning så att en lämplig tillsynsbehandling av tillgångsbaserade värdepapper kan fastställas.

2. I artikel 11.4 i direktiv 89/647/EEG föreskrivs ett undantag från artikel 6.1 c.1 för fyra medlemsstater under vissa förutsättningar när det gäller den vikt som skall tillämpas på tillgångar som är säkrade genom panträtt i kontorsbyggnader eller företagslokaler för olika ändamål. Detta undantag upphörde att gälla den 1 januari 1996.

3. Vid antagandet av direktiv 89/647/EEG åtog sig kommissionen att granska dessa undantag för att, mot bakgrund av gjorda iakttagelser och den internationella utvecklingen samt med hänsyn till behovet av att undvika en snedvridning av konkurrensen, avgöra om det finns anledning att ändra denna bestämmelse och, i så fall, lägga fram lämpliga förslag. Även om resultaten av denna granskning inte är helt avgörande visar de att det inte finns någon större skillnad mellan de förlusttal som har noterats i de medlemsstater som omfattas av undantaget och förlusttalen i de stater som inte omfattas av detta. Följaktligen kan detta undantag till och med den 31 december 2006 utvidgas till att omfatta alla medlemsstater som så önskar.

4. En fastighet som intecknas måste vara föremål för strikta bedömningskriterier och regelbundna omvärderingar för att beakta utvecklingen på marknaden för företagsfastigheter. Fastighetsägaren måste själv använda eller hyra ut fastigheten. Lån till fastigheter under uppförande undantas från denna bestämmelse.

5. Detta direktiv är det lämpligaste sättet att uppnå de önskade målen och det går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen i detta fördrag.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 89/647/EEG ändras på följande sätt:

1. Följande stycke skall läggas till i artikel 6.1 c.1:

---

(1) EGT C 114, 19.4.1996, s. 9.
(2) EGT C 30, 30.1.1997, s. 99.
(3) Europaparlamentets yttrande av den 17 september 1996 (EGT C 320, 28.10.1996, s. 26), rådets gemensamma ståndpunkt av den 9 mars 1998 (EGT C 135, 30.4.1998, s. 1) och Europaparlamentets beslut av den 30 april 1998 (EGT C 152, 18.5.1998). Rådets beslut av den 19 maj 1998.
(4) EGT L 386, 30.12.1989, s. 14. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/10/EG (EGT L 85, 3.4.1996, s. 17).

"'Värdepapper baserade på panträtt i fast egendom' vilka kan likställas med de lån som avses i första stycket i denna punkt eller i artikel 11.4, om de behöriga myndigheterna, med beaktande av gällande rätt i varje medlemsstat, anser att de är likvärdiga med hänsyn till graden av kreditrisk. Utan att detta påverkar de typer av värdepapper som kan omfattas av och uppfylla villkoren i detta stycke kan 'värdepapper baserade på panträtt i fast egendom' omfatta instrument som avses i avsnitt B.1 a och b i bilagen till rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet (*).

De behöriga myndigheterna skall särskilt försäkra sig om

i) att dessa värdepapper är fullt ut och direkt säkrade genom ett antal panträtter av samma typ som de som anges i första stycket eller i artikel 11.4 och som är helt säkra när dessa värdepapper utfärdas,

ii) att antingen investerare i värdepapper baserade på panträtt i fast egendom direkt eller i deras ställe en förvaltare eller befullmäktigad företrädare har en godtagbart prioriterad förmånsrätt i de underliggande pantförskrivna tillgångsposterna i proportion till deras innehav av värdepapper.

(*) EGT L 141, 11.6.1993, s. 27. Direktivet senast ändrat genom direktiv 95/26/EG (EGT L 168, 18.7.1995, s. 7)."

2. Artikel 11.4 skall ersättas med följande:

"4. Till och med den 31 december 2006 får medlemsstaternas behöriga myndigheter tillåta sina kreditinstitut att tillämpa 50 % riskvikt i fråga om lån som enligt dessa myndigheters bedömning är fullt ut säkrade genom panträtt i kontorsbyggnader eller företagslokaler för olika ändamål belägna på de medlemsstaters territorier inom vilka 50 % riskvikt tillåts, under förutsättning av följande:

i) 50 % riskvikt skall tillämpas på den del av lånet som inte överstiger en gräns som beräknas enligt antingen a eller b nedan.

a) 50 % av ifrågavarande fastighets marknadsvärde.

Fastighetens marknadsvärde skall beräknas av två oberoende värderingsmän som gör självständiga bedömningar vid tiden för lånets beviljande. Lånet skall baseras på det lägre av de både värderingarna.

Fastigheten skall omvärderas minst en gång om året av en värderingsman. För lån som inte överstiger 1 miljon ecu och 5 % av kreditinstitutets kapitalbas skall fastigheten omvärderas av en värderingsman minst vart tredje år.

b) 50 % av fastighetens marknadsvärde eller 60 % av pantlånevärdet beroende på vilket av dem som är lägst, i de medlemsstater som har infört strikta kriterier för bedömning av pantlånevärdet genom lagar eller andra föreskrifter.

Pantlånevärdet skall definieras som fastighetens värde som det har fastställts av en värderingsman som gjort en försiktig bedömning av möjligheterna av en framtida försäljning av fastigheten genom att beakta långsiktigt hållbara aspekter på fastigheten, normala och lokala marknadsvillkor, nuvarande användning och annan lämplig användning av fastigheten. Spekulativa faktorer skall inte tas med i bedömningen av pantlånevärdet. Pantlånevärdet skall dokumenteras på ett klart och tydligt sätt.

Minst vart tredje år, eller om marknaden faller mer än 10 %, skall pantlånevärdet och särskilt de underliggande antagandena om utvecklingen av den relevanta marknaden bedömas på nytt.

I både fall a och fall b skall 'marknadsvärde' definieras som det pris som fastigheten skulle kunna säljas till genom ett privaträttsligt kontrakt mellan en villig säljare och en i förhållande till honom oberoende köpare på värderingsdagen under antagandet att fastigheten kan bjudas ut till försäljning på den öppna marknaden, att marknadsförhållandena medger en överlåtelse i god ordning och att, med tanke på fastighetens beskaffenhet, en normal tidsperiod kan avsättas för att förhandla om försäljningen.

ii) 100 % riskvikt skall tillämpas på den del av lånet som överstiger de gränser som fastställs i i.

iii) Fastigheten måste antingen användas eller uthyras av ägaren.

Det första stycket skall inte hindra en medlemsstats behöriga myndigheter som tillämpar en högre riskvikt inom sitt territorium att, på ovanstående villkor, tillåta att 50 % riskvikt tillämpas på detta slag av utlåning på de medlemsstaters territorier där 50 % riskvikt är tillåten.

Medlemsstaternas behöriga myndigheter får tillåta sina kreditinstitut att tillämpa 50 % riskvikt på de lån som är utestående den 21 juli 2000 under förutsättning att villkoren i denna artikel är uppfyllda. I detta fall skall fastigheten värderas enligt ovan fastställda bedömningskriterier senast den 21 juli 2003.

För lån som beviljas före den 31 december 2006 skall 50 % riskvikt tillämpas tills lånet löper ut om kreditinstitut är skyldigt att iaktta avtalsvillkoren.

Till och med den 31 december 2006 får medlemsstaternas behöriga myndigheter även tillåta sina kreditinstitut att tillämpa 50 % riskvikt på den del av lånen som enligt dessa myndigheters bedömning är fullt ut säkrade genom aktier i finländska bostadsbolag vars verksamhet regleras av den finländska bostadsaktiebolagslagen från 1991 eller motsvarande lagstiftning som senare kan komma att antas, under förutsättning att villkoren i denna punkt är uppfyllda.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om hur de tillämpar denna punkt."

3. Artikel 11.5 skall ersättas med följande:

"5. Medlemsstaterna får tillämpa 50 % riskvikt för transaktioner om leasing av fast egendom som ingås före den 31 december 2006 och gäller egendom som skall användas för näringsändamål i det land där huvudkontoret finns, och då tillämpliga lagar och andra författningar tillförsäkrar leasegivaren full äganderätt till den uthyrda egendomen fram till dess leasetagaren utnyttjar sin rätt att köpa den. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om hur de tillämpar denna punkt."

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra förordningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast 24 månader efter det att detta direktiv har trätt i kraft. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 22 juni 1998.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
J. M. GIL-ROBLES	J. CUNNINGHAM
Ordförande	*Ordförande*

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 98/33/EG

av den 22 juni 1998

om ändring av artikel 12 i rådets direktiv 77/780/EEG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, artiklarna 2, 5, 6, 7 och 8 och bilagorna II och III till rådets direktiv 89/647/EEG om kapitaltäckningsgrad för kreditinstitut och artikel 2 och bilaga II till rådets direktiv 93/6/EEG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 57.2 första och tredje meningen i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med förfarandet i artikel 189b i fördraget ([3]), och

av följande skäl:

1. Rådets första direktiv 77/780/EEG av den 12 december 1977 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta verksamhet i kreditinstitut ([4]) medger utbyte av information mellan behöriga myndigheter och vissa andra myndigheter eller organ i en medlemsstat eller mellan medlemsstater. Nämnda direktiv medger också att medlemsstaterna ingår samarbetsavtal om informationsutbyte med behöriga myndigheter i tredje land. För att uppnå enhetlighet på detta område bör tillstånd att ingå avtal om informationsutbyte med tredje land utsträckas till att inbegripa informationsutbyte med vissa andra myndigheter eller organ i dessa länder under förutsättning att den lämnade informationen omfattas av lämpliga garantier om tystnadsplikt.

2. Enligt rådets direktiv 89/647/EEG av den 18 december 1989 om kapitaltäckningsgrad för kreditinstitut ([5]) ges tillgångsposter och poster utanför balansräkningen olika vikttal i förhållande till graden av kreditrisk.

3. Kyrkor och religiösa samfund som bildats som juridiska personer enligt offentlig rätt och som har lagstadgad rätt att uppbära skatt representerar en kreditrisk likvärdig med den som gäller för regionregeringar och lokala myndigheter. Det är därför konsekvent att ge de behöriga myndigheterna möjlighet att behandla fordringar på kyrkor och religiösa samfund på samma sätt som fordringar på regionregeringar och lokala myndigheter, när dessa kyrkor och religiösa samfund uppbär skatt. Möjligheten att tillämpa ett vikttal på 0 % på fordringar på regionregeringar och lokala myndigheter får inte utsträckas till fordringar på kyrkor och religiösa samfund enbart på grundval av rätten att uppbära skatt.

4. Kommissionens direktiv 94/7/EG av den 15 mars 1994 om anpassning av rådets direktiv 89/647/EEG om kapitaltäckningsgrad för kreditinstitut i fråga om den tekniska definitionen av ”multilaterala utvecklingsbanker” ([6]) inbegriper Europeiska investeringsfonden i den definitionen. Denna fond är ett nytt och unikt organ för samarbete i Europa för att bidra till att stärka den inre marknaden, främja den ekonomiska återhämtningen i Europa och öka den ekonomiska och sociala sammanhållningen.

5. Enligt artikel 6.1 d.7 i direktiv 89/647/EEG skall ett vikttal på 100 % tillämpas för av kreditinstitut

([1]) EGT C 208, 19.7.1996, s. 8 och EGT C 259, 26.8.1997, s. 11.
([2]) EGT C 30, 30.1.1997, s. 13.
([3]) Europaparlamentets yttrande av den 10 april 1997 (EGT C 132, 28.4.1997, s. 234), rådets gemensamma ståndpunkt av den 9 mars 1998 och Europaparlamentets beslut av den 30 april 1998 (EGT C 152 18.5.1998). Rådets beslut av den 19 maj 1998.
([4]) EGT L 322, 17.12.1977, s. 30. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/13/EG (EGT L 66, 16.3.1996. s. 15).
([5]) EGT L 386, 30.12.1989, s. 14. Direktivet senast ändrat genom direktiv 98/32 /EG (se s. 26 i detta nr av EGT).
([6]) EGT L 89, 6.4.1994, s. 17.

tecknad men ej inbetald del av kapitalet i Europeiska investeringsfonden.

6. Den andel av Europeiska investeringsfondens kapital där teckningsrätten förbehålls finansiella institut är begränsad till 30 %, varav 20 % inledningsvis skall betalas in i fyra årliga inbetalningar om vardera 5 %. De resterande 80 % skall således inte betalas in utan står kvar som en ansvarsförbindelse hos fondens medlemmar. Med hänsyn till Europeiska rådets uttalade mål vid fondens upprättande, nämligen att uppmuntra affärsbankernas medverkan, bör inte ett sådant deltagande bestraffas och följaktligen är det lämpligare att tillämpa ett vikttal på 20 % på det tecknade, men ej inbetalda, kapitalet.

7. I bilaga I till direktiv 89/647/EEG som behandlar klassificering av poster utanför balansräkningen klassificeras vissa poster som högriskposter och 100 % vikt tillämpas därför. I artikel 6.4 i det direktivet fastställs det att: ”När poster utanför balansräkningen har direkt garanterats, skall posterna viktas som om åtagandena gjorts för garantigivarens räkning och inte för motpartens. I de fall eventuella risker, som uppkommit genom åtaganden utanför balansräkningen, enligt de behöriga myndigheternas bedömning har säkrats fullt ut genom någon av de tillgångsposter som godtagits som säkerhet i punkt 1 a.7 eller b.11, skall 0 % eller 20 % vikt tillämpas, beroende på säkerhetens beskaffenhet.”

8. Clearing av Over-the-counter (OTC)-derivat utförd av clearingorganisationer när de fungerar som central motpart har en stor betydelse i vissa medlemsstater. Det är lämpligt att erkänna fördelarna med en sådan clearing när det gäller minskning av kreditrisken och den relaterade systemrisken vid tillsynsbehandling av kreditrisken. Det är nödvändigt att det ställs säkerhet fullt ut för löpande och eventuell framtida exponering som härrör från clearade OTC-derivatkontrakt och att risken för att clearingorganisationens exponering överstiger marknadsvärdet på ställda säkerheter elimineras så att clearade OTC-derivat under ett övergångsskede erhåller samma tillsynsbehandling som börshandlade derivat. Behöriga myndigheter måste vara tillfredsställda med nivån på de initiala säkerheterna och marginalsäkerheterna som krävs samt med kvaliteten och nivån på det skydd som de ställda säkerheterna ger.

9. Man bör också beakta det fall där garantin är säkrad genom realsäkerhet i den mening som framgår i artikel 6.1 c.1, när det gäller poster utanför balansräkningen i form av borgensåtaganden eller garantiförbindelser som har karaktären av kreditsubstitut.

10. Enligt artikel 6.1 a punkt 2, 4 och 7 i direktiv 89/647/EEG tillämpas en nollvikt för tillgångsposter som utgör fordringar på centralregeringar och centralbanker i zon A eller som direkt garanteras av dessa samt för tillgångar som garanteras av säkerheter i form av värdepapper utgivna av centralregeringar eller centralbanker i zon A. Enligt artikel 7.1 i det direktivet får medlemsstaterna, på vissa villkor, tillämpa nollvikt för tillgångar som utgör fordringar på deras egna regionregeringar och lokala myndigheter, liksom för fordringar på tredje man och för poster utanför balansräkningen för tredje mans räkning, som är garanterade av de nämnda regionregeringarna eller lokala myndigheterna.

11. Enligt artikel 8.1 i direktiv 89/647/EEG får medlemsstaterna tillämpa ett vikttal på 20 % beträffande tillgångsposter för vilka det, enligt behöriga myndigheters bedömning, finns betryggande säkerhet i form av värdepapper utgivna av regionregeringar eller lokala myndigheter i zon A. Säkerheter i form av värdepapper utgivna av medlemsstaternas regionregeringar eller lokala myndigheter bör betraktas som garanterade av dessa, enligt vad som anges i artikel 7.1, för att därigenom göra det möjligt för behöriga myndigheter att tillämpa en nollvikt för tillgångsposter och poster utanför balansräkningen som är garanterade av sådana säkerheter, alltjämt om inte annat följer av villkoren som fastställs i den punkten.

12. I bilaga II till rådets direktiv 89/647/EEG anges hur sådana ränte- och valutakursrelaterade poster utanför balansräkningen som vanligtvis kallas OTC-derivat skall behandlas vid beräkningen av kreditinstitutens kapitalkrav.

13. Artiklarna 2.1 a, 2.2, 2.3 b, 2.6, artiklarna 3.1 och 3.2 och bilagan till detta direktiv är i linje med det arbete som ett internationellt forum för tillsyn av banker bedriver för att få till stånd en förfinad och på vissa sätt striktare tillsynsbehandling av de

kreditrisker som är förenade med OTC-derivat, särskilt utvidgningen av den obligatoriska kapitaltäckningen till att omfatta OTC-derivat med andra underliggande tillgångar än ränte- och valutakurser och möjligheten att ta i beaktande de riskreducerande effekter av nettningsöverenskommelser som godkänts av de behöriga myndigheterna vid beräkning av kapitalkraven för den eventuella framtida kreditrisk som är förenad med OTC-derivat.

14. För internationellt verksamma kreditinstitut och grupper av kreditinstitut i flera olika tredje länder, vilka konkurrerar med gemenskapens kreditinstitut, kommer de regler som antas inom större internationella sammanhang att medföra en förfinad tillsynsbehandling av OTC-derivat. Denna förfining leder till en lämpligare obligatorisk kapitaltäckning som beaktar den riskreducerande effekten av nettningsöverenskommelser, som har godkänts av tillsynsmyndigheterna, när det gäller eventuella framtida kreditrisker.

15. När det gäller gemenskapens kreditinstitut kan en motsvarande förfining av tillsynsbehandlingen av OTC-derivat, inbegripet möjligheten att beakta de riskreducerande effekterna av nettningsöverenskommelser som godkänts av tillsynsmyndigheterna, när det gäller eventuella framtida kreditrisker, endast uppnås genom en ändring av direktiv 89/647/EEG.

16. För att säkerställa likvärdiga förutsättningar för de kreditinstitut och investeringsföretag som konkurrerar i gemenskapen är det nödvändigt att tillsynsbehandlingen av deras respektive verksamheter på området OTC-derivat är konsekvent, vilket endast kan uppnås genom anpassningar av rådets direktiv 93/6/EEG av den 15 mars 1993 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut [1].

17. Detta direktiv är det lämpligaste sättet att uppnå de önskade målen och det går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 12.3 i direktiv 77/780/EEG skall ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna får ingå samarbetsavtal om utbyte av information med behöriga myndigheter i tredje land samt med myndigheter eller organ i tredje land enligt definitionen i punkt 5 och punkt 5a endast om den lämnade informationen är föremål för garantier om tystnadsplikt som minst är likvärdiga dem som avses i denna artikel. Detta utbyte av information får endast göras för att de ovan nämnda myndigheterna eller organen skall kunna utföra sin tillsynsuppgift.

Om informationen ursprungligen kommer från en annan medlemsstat får den inte lämnas vidare utan uttryckligt medgivande från de behöriga myndigheter som har lämnat den, och i så fall, endast i det syfte som avsågs när dessa myndigheter gav sitt medgivande.”

Artikel 2

Direktiv 89/647/EEG ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 skall följande strecksatser läggas till:

”— ’*erkända börser*’ skall avse börser som har erkänts av de behöriga myndigheterna och som

i) verkar regelbundet,

ii) har regler som har utfärdats eller godkänts av lämpliga myndigheter i börsens hemland, i vilka villkoren för börsens verksamhet, villkoren för tillträde till börsen samt de villkor som ett kontrakt måste uppfylla innan det kan omsättas på börsen anges,

iii) har ett clearingförfarande som innebär att kontrakt angivna i bilaga III blir föremål för dagliga marginalsäkerhetskrav som enligt de behöriga myndigheternas uppfattning ger ett lämpligt skydd.”

b) I punkt 2 skall följande stycke läggas till:

[1] EGT L 141, 11.6.1993, s. 1.

”Behöriga myndigheter får i begreppet regionregeringar och lokala myndigheter även räkna in kyrkor och religiösa samfund som har bildats som juridiska personer enligt offentlig rätt, om de har laglig rätt att uppbära skatt. I detta fall gäller emellertid inte den möjlighet som anges i artikel 7.”

2. Den första meningen i artikel 5.3 skall ersättas med följande:

”3. I fråga om de poster utanför balansräkningen som avses i artikel 6.3 skall de potentiella kostnaderna för att ersätta ett kontrakt i händelse av motpartens oförmåga till prestation beräknas med tillämpning av en av de två metoder som anges i bilaga II.”

3. Artikel 6 skall ändras på följande sätt:

a) I artikel 6.2 skall följande mening läggas till:

”Den andel av kapitalet i Europeiska investeringsfonden som har tecknats men inte betalats in får tilldelas ett vikttal på 20 %.”

b) Artikel 6.3 skall ersättas med följande:

”3. De metoder som anges i bilaga II skall tillämpas på sådana poster utanför balansräkningen som är uppräknade i bilaga III med undantag av

— kontrakt som handlas på erkända börser,

— valutakontrakt (utom kontrakt som gäller guld) med en ursprunglig löptid på fjorton kalenderdagar eller mindre.

Till och med den 31 december 2006 får medlemsstaternas behöriga myndigheter från tillämpningen av metoderna enligt bilaga II undanta OTC-kontrakt som clearats av clearingorganisationer som utgör rättslig motpart och vars deltagare alla dagligen ställer full säkerhet för den exponering de utsätter clearingorganisationen för, vilken säkerhet täcker både löpande exponering och eventuell framtida exponering. Berörda myndigheter måste vara övertygade om att den ställda säkerheten ger samma grad av skydd som säkerheter som uppfyller bestämmelserna i punkt 1 a.7 och att risken för att clearingorganisationens exponering överstiger marknadsvärdet på ställda säkerheter elimineras. Medlemsstaterna skall informera kommissionen om hur de använder sig av denna möjlighet.”

c) I artikel 6.4 skall följande stycke läggas till:

”Medlemsstaterna får tillämpa ett vikttal på 50 % på poster utanför balansräkningen som utgör borgensåtaganden eller garantiförbindelser med karaktären av kreditsubstitut och som enligt behöriga myndigheters bedömning fullt ut säkras genom panträtt i fast egendom som uppfyller villkoren i punkt 1 c.1, under förutsättning att garanten har en direkt rätt till denna säkerhet.”

4. Artikel 7 skall ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 skall följande läggas till efter orden ”myndigheterna”:

”eller som enligt de behöriga myndigheternas bedömning, på ett betryggande sätt garanteras av säkerhet i form av värdepapper som har getts ut av dessa regionregeringar eller lokala myndigheter.”

b) I punkt 2 skall följande läggas till efter orden ”de senare”:

”däri inbegripet säkerhet i form av värdepapper.”

5. Artikel 8.1 skall ersättas med följande text:

”1. Medlemsstaterna får, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.1, tillämpa ett vikttal på 20 % för tillgångsposter som, enligt de berörda behöriga myndigheternas bedömning, på ett betryggande sätt garanteras av säkerhet i form av värdepapper som har utgivits av regionregeringar eller lokala myndigheter i zon A, eller genom medel som har satts in hos andra kreditinstitut i zon A än det långivande institutet, eller genom depositionsbevis eller liknande instrument som dessa kreditinstitut har givit ut.”

6. Bilagorna II och III skall ersättas i enlighet med del A och B i bilagan till detta direktiv.

Artikel 3

Direktiv 93/6/EEG ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.10 skall ersättas med följande:

"10. *Over-the-counter (OTC)-derivat:* sådana poster utanför balansräkningen på vilka, enligt det första stycket i artikel 6.3 i direktiv 89/647/EEG, metoderna i bilaga II till det direktivet skall tillämpas."

2. Punkt 5 i bilaga II skall ersättas med följande:

"5. För att beräkna kapitalkravet för sina OTC-derivat skall instituten tillämpa bilaga II till direktiv 89/647/EEG. Den riskviktning som skall gälla för de berörda motparterna bestäms i enlighet med artikel 2.9 det här direktivet.

Till och med den 31 december 2006 får medlemsstaternas behöriga myndigheter från tillämpningen av metoderna i bilaga II undanta OTC-kontrakt som clearats av clearingorganisationer som utgör rättslig motpart och alla deltagare som dagligen ställer full säkerhet för den exponering de utsätter clearingorganisationen för, vilken täcker både löpande exponering och eventuell framtida exponering. Berörda myndigheter måste vara övertygade om att den ställda säkerheten ger samma grad av skydd som säkerheter som uppfyller bestämmelserna i artikel 6.1 a.7 i direktiv 89/647/EEG och att risken för att clearingorganisationens exponering överstiger marknadsvärdet på ställda säkerheter elimineras. Medlemsstaterna skall informera kommissionen om hur de använder sig av denna möjlighet."

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar eller andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast 24 månader efter det att detta direktiv har trätt i kraft. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 5

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 6

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 22 juni 1998.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
J. M. GIL-ROBLES	J. CUNNINGHAM
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA

A. Bilaga II till direktiv 89/647/EEG ändras på följande sätt:

1. Rubriken i bilaga II skall ersättas med följande:

   "BILAGA II

   Behandling av poster utanför balansräkningen."

2. Punkt 1 skall ersättas med följande:

   "1. Val av metod

   För att mäta kreditriskerna i samband med de kontrakt som är uppräknade i punkterna 1 och 2 i bilaga III får kreditinstituten, under förutsättning att de behöriga myndigheterna samtycker, välja en av de metoder som beskrivs nedan. Kreditinstitut som skall följa artikel 6.1 i direktiv 93/6/EEG skall använda metod 1 nedan. För att mäta kreditriskerna i samband med de kontrakt som är uppräknade i punkt 3 i bilaga III skall alla kreditinstitut använda metod 1 nedan."

3. I punkt 2 skall tabell 1 ersättas med följande tabell:

"TABELL 1 ([a]) ([b])

Återstående löptid ([c])	Räntebaserade kontrakt	Kontrakt baserade på valutakurser och guld	Kontrakt baserade på aktier	Kontrakt baserade på ädelmetaller utom guld	Kontrakt baserade på råvaror utom ädelmetaller
Ett år eller mindre	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Över ett år till och med fem år	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Över fem år	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

([a]) Kontrakt som inte omfattas av en av de fem kategorier som anges i denna tabell skall behandlas som kontrakt baserade på råvaror utom ädelmetaller.
([b]) För kontrakt där huvudstolen utbetalas i flera omgångar, skall procenttalen multipliceras med det antal betalningar som enligt kontraktet återstår.
([c]) För kontrakt som syftar till att eliminera utestående exponeringar som uppstår efter särskilt angivna betalningsdagar och där villkoren återställs så att marknadsvärdet på kontraktet är noll på dessa särskilt angivna betalningsdagar, blir den återstående löptiden lika med tiden fram till nästa återställningsdag. Vid räntebaserade kontrakt som uppfyller dessa villkor och har en återstående löptid på mer än ett år, skall procenttalen inte vara lägre än 0,5 %.

För att mäta den eventuella framtida exponeringen i samband med steg b får de behöriga myndigheterna tillåta kreditinstituten att fram till och med den 31 december 2006 tillämpa följande procentsatser i stället för dem som förtecknas i tabell 1 förutsatt att instituten utnyttjar det alternativ som anges i artikel 11a direktiv 93/6/EEG för kontrakt enligt punkt 3b och 3 c i bilaga III:

Tabell 1 a

Återstående löptid	Ädelmetaller (utom guld)	Basmetaller	Jordbruksprodukter	Övrigt, inkl. energiprodukter
Ett år eller mindre	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Över ett år till och med fem år	5 %	4 %	5 %	6 %
Över fem år	7,5 %	8 %	9 %	10 %"

4. I tabell 2 skall rubriken i första raden, tredje kolumnen, ersättas med:

”Kontrakt som gäller valutakurser och guld”.

5. I slutet av punkt 2 skall följande stycke införas:

”För metoderna 1 och 2 skall de behöriga myndigheterna säkerställa att de nominella belopp som skall beaktas är en lämplig måttstock för den risk kontraktet medför. Om kontraktet till exempel tillåter en multiplicering av betalningsflöden, skall det nominella beloppet anpassas för att beakta effekterna av multipliceringen på det kontraktets riskstruktur.”

6. I punkt 3 b skall följande stycke läggas till:

”De behöriga myndigheterna får som riskreducerande nettningsöverenskommelser som omfattar valutakurskontrakt med en ursprunglig löptid på fjorton kalenderdagar eller mindre godkänna utställda optioner eller liknande poster utanför balansräkningen på vilken denna bilaga inte är tillämplig därför att den kreditrisk de för med sig är försumbar eller obefintlig. Om det förhållandet att dessa kontrakt medtas i en annan nettningsöverenskommelse kan leda till en ökning eller minskning av kapitalkraven, beroende på deras positiva eller negativa marknadsvärde, skall de behöriga myndigheterna ålägga sina kreditinstitut att behandla dem på ett konsekvent sätt.”

7. I punkt 3 c ii skall första stycket, den inledande formuleringen och andra stycket första strecksatsen ersättas med följande:

”ii) Andra nettningsöverenskommelser

Vid tillämpning av metod 1 får

i steg a de aktuella ersättningskostnaderna för de kontrakt som ingår i en nettningsöverenskommelse beräknas med beaktande av den faktiska hypotetiska nettoersättningskostnad som avtalet medför; om nettningen leder till en nettoskuld för det kreditinstitut som beräknar nettoersättningskostnaden, beräknas den aktuella ersättningskostnaden till ’0’,

i steg b talet för eventuell framtida exponering för kreditrisk för alla kontrakt som ingår i en nettningsöverenskommelse reduceras i enlighet med följande ekvation:

$$PCE_{red} = 0{,}4 \times PCE_{brutto} + 0{,}6 \times NGR \times PCE_{brutto}$$

där

— PCE_{red} = Det reducerade talet för eventuell framtida exponering för kreditrisk för alla kontrakt med en given motpart som ingår i en rättsligt giltig bilateral nettningsöverenskommelse.

— PCE_{brutto} = Summan av talen för eventuell framtida exponering för kreditrisk för alla kontrakt med en given motpart som ingår i en rättsligt giltig bilateral nettningsöverenskommelse och som är beräknade genom att deras nominella kapitalbelopp multipliceras med de procenttal som fastställs i tabell 1.

— NGR = ”Netto-bruttokvot”: Enligt de behöriga myndigheternas val antingen

i) separat beräkning: kvoten mellan nettoersättningskostnaden för alla kontrakt som ingår i en rättsligt giltig bilateral nettningsöverenskommelse med en given motpart (täljare) och bruttoersättningskostnaden för alla kontrakt som ingår i en rättsligt giltig bilateral nettningsöverenskommelse med den motparten (nämnaren), eller

ii) aggregerad beräkning: kvoten av summan av den nettoersättningskostnad som beräknats på bilateral grund för alla motparter med beaktande av de kontrakt som ingår i rättsligt giltiga nettningsöverenskommelser (täljare) och bruttoersättningskostnader för alla kontrakt som ingår i rättsligt giltiga nettningsöverenskommelser (nämnare).

Om en medlemsstat tillåter kreditinstituten att välja metod, skall den valda metoden användas konsekvent.

För beräkning av den eventuella framtida exponering för kreditrisk enligt formeln ovan får kontrakt som tar ut varandra helt och hållet och ingår i nettningsöverenskommelsen beaktas som ett enda kontrakt med ett nominellt belopp som motsvarar nettointäkterna. Kontrakt som helt och hållet tar ut varandra är valutaterminer eller liknande kontrakt, för vilka det nominella beloppet är lika med betalningsflödena om de förfaller på samma förfallodag och helt eller delvis i samma valuta.

Vid tillämpning av metod 2 i steg a

— får kontrakt som helt tar ut varandra och ingår i nettningsöverenskommelsen beaktas som ett enda kontrakt med ett nominellt belopp som är lika med nettointäkterna. De nominella beloppen multipliceras med de procenttal som anges i tabell 2."

B. Bilaga III till direktiv 89/647/EEG skall ersättas med följande:

"BILAGA III

TYPER AV POSTER UTANFÖR BALANSRÄKNINGEN

1. Räntebaserade kontrakt
   a) Ränteswappar i en valuta.
   b) Basswappar.
   c) Icke standardiserade ränteterminer.
   d) Standardiserade ränteterminer.
   e) Köpta ränteoptioner.
   f) Andra kontrakt av liknande slag.
2. Kontrakt som rör valuta eller guld
   a) Valutaränteswappar (ränteswappar i mer än en valuta).
   b) Icke standardiserade valutaterminer.
   c) Standardiserade valutaterminer.
   d) Köpta valutaoptioner.
   e) Andra kontrakt av liknande slag.
   f) Kontrakt avseende guld av liknande slag som de i punkterna a—e.
3. Kontrakt liknande dem i punkterna 1 a—e och 2 a—d rörande andra referensposter eller index baserade på följande:
   a) Aktier.
   b) Ädelmetaller utom guld.
   c) Råvaror utom ädelmetaller.
   d) Andra kontrakt av liknande slag."

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 98/34/EG

av den 22 juni 1998

om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 100a, 213 och 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag [1],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [2],

i enlighet med det i artikel 189b i fördraget angivna förfarandet och [3],

av följande skäl:

(1) Rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter [4] har undergått flera och omfattande ändringar. För att skapa klarhet och av praktiska skäl bör en kodifiering av nämnda direktiv företas.

(2) Den inre marknaden skall utgöra ett område utan inre gränser och med fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital. En av gemenskapens grundläggande principer är därför förbudet mot kvantitativa restriktioner för varurörelser och åtgärder med motsvarande verkan.

(3) För att den inre marknaden skall kunna fungera smidigt bör man säkerställa att nationella initiativ till nya tekniska standarder eller föreskrifter är öppna för så stor insyn som möjligt.

(4) Handelshinder orsakade av tekniska föreskrifter för produkter får tillåtas endast om föreskrifterna är nödvändiga för att uppfylla väsentliga krav samt har ett mål av allmänt intresse som de är den huvudsakliga garantin för.

(5) Kommissionen måste ha tillgång till nödvändig information innan den beslutar om tekniska föreskrifter. Följaktligen måste medlemsstaterna, som enligt artikel 5 i fördraget är skyldiga att underlätta kommissionens uppgift, anmäla sina utkast till tekniska föreskrifter till denna.

(6) Alla medlemsstater måste likaså underrättas om tekniska föreskrifter som planeras i en av dem.

(7) Syftet med den inre marknaden är att skapa en miljö som stärker företagens konkurrensförmåga. Att ge företagen en ökad tillgång till information är ett sätt att hjälpa dem att bättre utnyttja fördelarna med denna marknad. Det är därför nödvändigt att ge aktörerna på marknaden möjlighet att ta ställning till de nationella tekniska föreskrifter som föreslås av andra medlemsstater genom att regelbundet offentliggöra rubrikerna på de förslag som anmälts och genom bestämmelserna om sekretess för dessa utkast.

(8) Med hänsyn till rättssäkerheten bör medlemsstaterna offentligt tillkännage att en ny nationell teknisk föreskrift antagits i enlighet med det förfarande som anges i detta direktiv.

(9) När det gäller tekniska föreskrifter för produkter innebär de åtgärder som är avsedda att säkerställa en väl fungerande eller fortsatt utbyggd marknad att de nationella planerna blir mera öppna för insyn och att kriterierna och förutsättningarna för att bedöma vilken effekt de föreslagna föreskrifterna kan ha på marknaden förbättras.

---

[1] EGT C 78, 12.3.1997, s. 4.
[2] EGT C 133, 28.4.1997, s. 5.
[3] Europaparlamentets yttrande av den 17 september 1997 (EGT C 304, 6.10.1997, s. 79), rådets gemensamma ståndpunkt av den 23 februari 1998 (EGT C 110, 8.4.1998, s. 1) och Europaparlamentets beslut av den 30 april 1998 (EGT C 152, 18.5.1998). Rådets beslut av den 18 maj 1998.
[4] EGT L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 96/139/EG (EGT L 32, 10.2.1996, s. 31).

(10) Det är därför nödvändigt att bedöma alla de krav som är fastställda för en produkt och att ta hänsyn till hur de enskilda ländernas praxis utvecklas när det gäller lagstiftningen om produkter.

(11) Krav som inte är tekniska specifikationer och som rör en produkts livscykel efter det att den har släppts ut på marknaden kan påverka produktens fria rörlighet och skapa hinder för en väl fungerande inre marknad.

(12) Det är nödvändigt att precisera begreppet teknisk föreskrift som är faktiskt tvingande. I synnerhet ger sådana bestämmelser i vilka de offentliga myndigheterna hänvisar till tekniska specifikationer eller andra krav eller uppmuntrar att dessa följs samt sådana bestämmelser om produkter som myndigheterna av hänsyn till allmänintresset är med om att genomföra dessa krav och specifikationer en mer bindande verkan än de annars skulle ha på grund av sitt privata ursprung.

(13) Kommissionen och medlemsstaterna måste dessutom ges tillräcklig tid att föreslå ändringar av en planerad åtgärd i syfte att avskaffa eller minska de hinder som åtgärden kan skapa för de fria varurörelserna.

(14) Den berörda medlemsstaten måste beakta dessa ändringar vid utarbetandet av den slutliga texten till den planerade åtgärden.

(15) Den inre marknaden förutsätter att kommissionen, i de fall då det inte är möjligt för medlemsstaterna att tillämpa principen om ömsesidigt erkännande, antar bindande gemenskapsrättsakter eller föreslår att sådana antas. En tillfällig frysningsperiod har införts för att hindra att införandet av nationella åtgärder äventyrar rådets eller kommissionens antagande av bindande gemenskapsrättsakter inom samma område.

(16) Till följd av de allmänna skyldigheterna i artikel 5 i fördraget måste medlemsstaten i fråga avvakta med genomförandet av den planerade åtgärden under en tidsperiod som är tillräckligt lång för att möjliggöra antingen en gemensam granskning av de föreslagna ändringarna, utarbetande av ett förslag till en bindande rättsakt i rådet eller antagande av en bindande rättsakt i kommissionen. Tidsfristerna i avtalet mellan de den 28 maj 1969 i rådet församlade representanterna för medlemsstaternas regeringar om status quo och anmälan till kommissionen [1], ändrat genom avtal den 5 mars 1973 [2], har visat sig vara otillräckliga i uppkommande fall och bör därför utsträckas.

(17) Frysningsförfarandet och anmälan till kommissionen enligt avtalet den 28 maj 1969 gäller även fortsättningsvis för berörda produkter som inte omfattas av detta direktiv.

(18) För att underlätta för rådet att vidta gemenskapsåtgärder bör medlemsstaterna avstå från att anta tekniska föreskrifter när rådet har antagit en gemensam ståndpunkt till ett kommissionsförslag i samma fråga.

(19) I praktiken kan nationella tekniska standarder påverka de fria varurörelserna på samma sätt som tekniska föreskrifter.

(20) Det synes därför nödvändigt att kommissionen måste underrättas om utkast till standarder i motsvarande ordning som gäller för tekniska föreskrifter. Enligt artikel 213 i fördraget kan kommissionen, inom de ramar och på de villkor som fastställs av rådet enligt fördragets regler, inhämta de upplysningar och genomföra de kontroller som krävs för att den skall kunna utföra anförtrodda uppgifter.

(21) Medlemsstaterna och standardiseringsorganen måste likaså underrättas om standarder som planeras av standardiseringsorgan i övriga medlemsstater.

(22) Anmälningar behöver egentligen göras systematiskt endast då det är fråga om nya ämnen för standardisering och i den mån behandlingen av dessa ämnen på nationell nivå kan ge upphov till skillnader i nationella standarder och därmed störa marknadens funktion. Alla anmälningar eller meddelanden i fortsättningen som rör utvecklingen av det nationella arbetet måste bero på vilken vikt som de som redan informerats om det nya ämnet lägger vid arbetet.

(23) Kommissionen måste dock ha möjlighet att begära information om alla eller delar av de nationella standardiseringsprogrammen för att kunna se över utvecklingen av standardiseringen inom vissa bestämda ekonomiska sektorer.

---

[1] EGT C 76, 17.6.1969, s. 9.
[2] EGT C 9, 15.3.1973, s. 3.

(24) Det europeiska standardisieringssystemet måste organiseras av och för de berörda parterna och bygga på sammanhang, insyn, öppenhet, enighet, oberoende i förhållande till särintressen, effektivitet och ett beslutsfattande som är baserat på nationell representation.

(25) Standardiseringsprocessen inom gemenskapen måste vila på de nationella standardiseringsorganens grundläggande rättigheter, t.ex. möjligheten att få tillgång till utkast till standarder, att få information om de åtgärder som vidtagits till följd av inkomna synpunkter, att delta i det nationella standardiseringsarbetet eller att kunna begära att europeiska standarder utarbetas i stället för nationella standarder. Det är medlemsstaternas sak att inom sina befogenheter vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att deras standardiseringsorgan iakttar dessa rättigheter.

(26) Bestämmelserna om det frysningsförfarande som gäller för nationella standardiseringsorgan när en europeisk standard håller på att utarbetas måste anpassas till de bestämmelser som antagits på detta område av standardiseringsorganen inom ramen för de europeiska standardiseringsorganen.

(27) Det är nödvändigt att bilda en permanent kommitté vars ledamöter utses av medlemsstaterna, med uppgift att hjälpa kommissionen att granska utkast till nationella standarder och att samarbeta med den i dess strävan att minska sådana standarders negativa effekter på fria varurörelser.

(28) Den permanenta kommittén bör höras om utkast till sådan anmodan om standardisering som avses i detta direktiv.

(29) Detta direktiv får inte påverka medlemsstaternas förpliktelser vad gäller de tidsfrister för överföring av direktiven som anges i bilaga III, del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1) *produkt:* alla industriellt framställda produkter och alla jordbruksprodukter, inklusive fiskprodukter.

2) *teknisk specifikation:* en i ett dokument intagen specifikation som fastställer de egenskaper som krävs av en produkt, exempelvis kvalitetsnivåer, prestanda, säkerhet eller dimensioner, inbegripet sådana krav på produkten som avser varubeteckning, terminologi, symboler, provning och provningsmetoder, förpackning, märkning eller etikettering och förfaranden för bedömning av överensstämmelse.

   Termen teknisk specifikation täcker också produktionsmetoder och processer i fråga om de jordbruksprodukter som avses i artikel 38.1 i fördraget, produkter avsedda att konsumeras av människor eller djur, läkemedel enligt artikel 1 i direktiv 65/65/EEG ([1]), liksom produktionsmetoder och processer för andra produkter om de påverkar dessa produkters egenskaper.

3) *annat krav:* ett krav som inte är en teknisk specifikation och som ställs på en produkt framför allt av skyddshänsyn och i synnerhet för att skydda konsumenterna eller miljön och som påverkar dess livscykel efter det att den har släppts ut på marknaden, t.ex. villkor för användning, återvinning, återanvändning eller omhändertagande, om dessa föreskrifter på ett väsentligt sätt kan påverka produktens sammansättning, natur eller saluföringen av den.

4) *standard:* en teknisk specifikation som har fastställts av ett erkänt standardiseringsorgan för upprepad eller fortlöpande tillämpning, som inte är tvingande och som tillhör någon av följande typer av standarder:

   — Internationell standard: en standard som fastställts av ett internationellt standardiseringsorgan och som är allmänt tillgänglig.

   — Europeisk standard: en standard som fastställts av ett europeiskt standardiseringsorgan och som är allmänt tillgänglig.

   — Nationell standard: en standard som fastställts av ett nationellt standardiseringsorgan och som är allmänt tillgänglig.

5) *standardiseringsprogram:* ett arbetsprogram för ett erkänt standardiseringsorgan som innehåller en förteckning över de ämnen för vilka standarder håller på att utarbetas.

([1]) Rådets direktiv 65/65/EEG av den 26 januari 1965 om tillnärmning av bestämmelser som fastställts genom lagar eller andra författningar och som gäller läkemedel (EGT L 22, 9.2.1965, s. 369/65). Direktivet senast ändrat genom direktiv 93/39/EEG (EGT L 214, 24.8.1993, s. 22).

6) *utkast till standard:* ett dokument med texten till tekniska specifikationer för ett visst ämne, som avses bli fastställt enligt det nationella standardiseringsförfarandet i den utformning som dokumentet har efter det förberedande arbetet och vid remissförfarandet.

7) *europeiskt standardisieringsorgan:* organ som anges i bilaga I.

8) *nationellt standardiseringsorgan:* organ som anges i bilaga II.

9) *teknisk föreskrift:* tekniska specifikationer och andra krav, inbegripet tillämpliga administrativa bestämmelser, som är rättsligt eller faktiskt tvingande vid saluföring eller användning i en medlemsstat eller en större del därav, samt — med undantag av dem som anges i artikel 10 — medlemsstaternas lagar och andra författningar som förbjuder tillverkning, import, saluföring eller användning av produkten.

De tekniska föreskrifter som är faktiskt tvingande omfattar

— en medlemsstats lagar och andra författningar som hänvisar antingen till tekniska specifikationer eller andra krav eller till yrkesetiska regler eller gott affärsskick som i sin tur hänvisar till tekniska specifikationer eller andra krav vars efterlevnad förutsätts vara i överensstämmelse med de skyldigheter som är fastställda i de ovan nämnda lagarna och andra författningarna,

— frivilliga överenskommelser i vilka en offentlig myndighet är en avtalsslutande part och enligt vilka tekniska specifikationer eller andra krav i allmänt intresse skall uppfyllas, med undantag av specifikationer för anbud vid offentlig upphandling,

— tekniska specifikationer eller andra krav som hänger samman med skattemässiga eller finansiella åtgärder som påverkar konsumtionen av produkterna genom att främja efterlevnaden av dessa tekniska specifikationer eller andra krav. Tekniska specifikationer eller andra krav som hänger samman med de nationella socialförsäkringssystemen omfattas inte.

Här omfattas de tekniska föreskrifter som utfärdas av de myndigheter som utsetts av medlemsstaterna och som finns upptagna i en förteckning som före den 1 juli 1995 skall upprättas av kommissionen inom ramen för den kommitté som anges i artikel 5.

Samma förfarande skall användas vid ändring av förteckningen.

10) *utkast till teknisk föreskrift:* texten till en teknisk specifikation eller annat krav, inbegripet de administrativa bestämmelser som har utarbetats med avsikt att anta den eller att senare få den antagen som en teknisk föreskrift och som befinner sig på ett sådant förberedande stadium att väsentliga ändringar fortfarande kan göras.

Detta direktiv skall inte gälla sådana åtgärder som medlemsstaterna anser nödvändiga enligt fördraget för att skydda personer, särskilt arbetstagare, vid användning av produkterna, förutsatt att dessa åtgärder inte påverkar produkterna.

Artikel 2

1. Kommissionen och de i bilagorna I och II angivna standardiseringsorganen skall informeras om för vilka nya ämnen de nationella organen i bilaga II beslutat att utarbeta eller ändra en standard genom att införa dem i sina standardiseringsprogram, såvida det inte rör sig om en identisk eller likvärdig överföring av en internationell eller europeisk standard.

2. Av informationen enligt punkt 1 skall särskilt framgå om standarden i fråga kommer att utgöra

— en överföring av en internationell standard utan att helt motsvara den,

— en ny nationell standard, eller

— en ändring av en nationell standard.

Efter samråd med den i artikel 5 nämnda kommittén kan kommissionen utarbeta regler för en samlad redovisning av denna information samt en plan och kriterier för redovisning av informationen för att göra det lättare att utvärdera den.

3. Kommissionen kan begära att hela eller delar av standardiseringsprogrammen överlämnas till den.

Den skall ställa denna information till medlemsstaternas förfogande i en sådan form att det är möjligt att bedöma och jämföra de olika programmen med varandra.

4. Kommissionen skall i förekommande fall ändra bilaga II efter meddelanden från medlemsstaterna.

5. Rådet skall på förslag av kommissionen fatta beslut om alla ändringar av bilaga I.

Artikel 3

De i bilagorna I och II angivna standardiseringsorganen och kommissionen skall på begäran få alla utkast till standarder överlämnade till sig. Det berörda organet skall informera dem om vilka åtgärder som vidtagits med anledning av de synpunkter som de lämnat på utkasten.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att deras standardiseringsorgan

— översänder uppgifter i enlighet med artiklarna 2 och 3,

— offentliggör utkast till standarder på ett sådant sätt att synpunkter kan lämnas från parter etablerade i andra medlemsstater,

— ger de andra organen i bilaga II rätt att delta i planerad verksamhet, passivt eller aktivt (genom att sända en observatör),

— inte motsätter sig att ett ämne för standardisering i deras arbetsprogram diskuteras på europeisk nivå i enlighet med de regler som fastställts av de europeiska standardiseringsorganen och inte vidtar några åtgärder som kan negativt påverka ett beslut härvidlag.

2. Medlemsstaterna skall särskilt avhålla sig från varje form av erkännande, godkännande eller användning genom hänvisning till en nationell standard som fastställts i strid med artiklarna 2 och 3 och punkt 1 i denna artikel.

Artikel 5

En permanent kommitté skall bildas. Medlemsstaterna skall utse ledamöterna, som kan begära hjälp av sakkunniga eller rådgivare. Ordföranden skall vara en företrädare för kommissionen.

Kommittén skall utarbeta sin egen arbetsordning.

Artikel 6

1. Kommittén skall sammanträda minst två gånger per år med företrädare för de i bilagorna I och II upptagna standardisieringsorganen.

2. Kommissionen skall till kommittén överlämna en rapport om genomförandet och tillämpningen av förfarandena i detta direktiv samt förslag med inriktning på att avskaffa befintliga eller förutsebara handelshinder.

3. Kommittén skall yttra sig över de i punkt 2 nämnda underrättelserna och förslagen och kan därvid särskilt föreslå att kommissionen

— anmodar de europeiska standardiseringsorganen att utarbeta en europeisk standard inom en viss tid,

— säkerställer, när det är nödvändigt för att undvika risken för handelshinder, att berörda medlemsstater inledningsvis beslutar sinsemellan om lämpliga åtgärder,

— vidtar alla lämpliga åtgärder,

— identifierar på vilka områden harmonisering synes nödvändig och, när så har skett, vidtar lämplig harmonisering inom en angiven sektor.

4. Kommittén skall höras av kommissionen

a) innan någon ändring görs av listorna i bilagorna I och II (artikel 2.1),

b) vid utarbetande av reglerna för den samlade informationsredovisningen samt formen och kriterierna för redovisningen av standardiseringsprogram (artikel 2.2),

c) vid beslut om det system som skall användas för det informationsutbyte som föreskrivs i detta direktiv samt om förändringar i systemet,

d) vid översyn av den ordning som införs genom detta direktiv,

e) om en sådan anmodan till de standardiseringsorgan som nämns i punkt 3 första strecksatsen.

5. Kommissionen kan höra kommittén om preliminära utkast till tekniska föreskrifter som kommissionen har mottagit.

6. Alla frågor om genomförandet av detta direktiv kan behandlas av kommittén på begäran av dess ordförande eller av en medlemsstat.

7. Kommitténs förhandlingar och den information som skall lämnas till den skall vara konfidentiella.

Om nödvändiga försiktighetsåtgärder vidtas får dock kommittén och nationella myndigheter, för att få underlag från sakkunniga, höra fysiska eller juridiska personer, också från den privata sektorn.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna skall genom lämpliga åtgärder säkerställa att deras standardiseringsorgan då en europeisk standard enligt artikel 6.3 första strecksatsen utarbetas eller sedan den godkänts inte vidtar några åtgärder som kan negativt påverka den eftersträvade harmoniseringen och framför allt att de inte inom det aktuella området offentliggör en ny eller reviderad nationell standard som inte helt stämmer överens med en befintlig europeisk standard.

2. Punkt 1 skall inte tillämpas på sådant arbete hos standardiseringsorgan som har företagits på begäran av offentliga myndigheter för att ta fram tekniska specifikationer eller en standard för specifika produkter i syfte att en teknisk föreskrift för sådana produkter skall införas.

En begäran som avses i föregående stycke skall medlemsländerna tillställa kommissionen enligt artikel 8.1, såsom ett utkast till teknisk föreskrift, samt därvid ange skälen för att införa den.

Artikel 8

1. Om inte annat följer av artikel 10 skall medlemsstaterna omedelbart till kommissionen överlämna alla utkast till tekniska föreskrifter, såvida inte föreskriften utgör endast en överföring av den fullständiga texten till en internationell eller europeisk standard, då det är tillräckligt med information om den aktuella standarden. De skall också till kommissionen redovisa skälen till varför det är nödvändigt att utfärda en sådan teknisk föreskrift, om dessa inte redan framgår av förslaget.

I förekommande fall skall medlemsstaterna, om detta inte redan skett vid ett tidigare tillfälle, samtidigt överlämna texterna till grundläggande lagar eller andra föreskrifter av väsentlig eller direkt betydelse, om kännedom om sådana texter är nödvändig för att bedöma verkningarna av förslaget till teknisk föreskrift.

Medlemsstaterna skall under de förutsättningar som anges ovan överlämna utkastet ännu en gång om de gör ändringar i det som i väsentlig grad förändrar dess tillämpningsområde, förkortar den tid som ursprungligen tänkts för genomförandet, lägger till specifikationer eller andra krav eller skärper dessa.

Om avsikten med utkastet framför allt är att begränsa avsättningen eller användningen av ett kemiskt ämne, ett preparat eller en produkt, av hänsyn till folkhälsan eller av konsument- eller miljöskyddshänsyn, skall medlemsstaterna också överlämna antingen en sammanfattning av eller hänvisningar till alla relevanta uppgifter om ämnet, preparatet eller produkten i fråga och om kända och tillgängliga ersättningsprodukter, om sådana uppgifter finns tillgängliga, och ange vilka effekter åtgärden förväntas ha på folkhälsan och konsument- och miljöskyddet. Samtidigt skall en riskanalys lämnas in som utförts i enlighet med de allmänna principer för riskbedömning av kemiska ämnen som anges i artikel 10.4 i rådets fördordning (EEG) nr 793/93 ([1]) om det gäller ett befintligt ämne eller i artikel 3.2 i rådets direktiv 67/548/EEG ([2]), om det gäller ett nytt ämne.

Kommissionen skall omedelbart underrätta de övriga medlemsstaterna om utkastet och alla dokument som lämnats in. Den kan även överlämna förslaget för yttrande till den i artikel 5 nämda kommittén och, om så är lämpligt, till den kommitté som är ansvarig för området i fråga.

När det gäller de tekniska specifikationer eller andra krav som anges i artikel 1.9, andra stycket, tredje strecksatsen får kommissionens eller medlemsstaternas detaljerade kommentarer eller utlåtanden endast avse sådana aspekter som kan utgöra ett hinder i handeln, inte skattemässiga eller finansiella aspekter.

2. Kommission och medlemsstaterna kan lämna synpunkter till den medlemsstat som har överlämnat ett utkast till teknisk föreskrift. Medlemsstaten skall så långt möjligt ta hänsyn till dessa då den tekniska föreskriften därefter utarbetas.

3. Medlemsstaterna skall utan dröjsmål till kommissionen överlämna den slutliga versionen av texten till en teknisk föreskrift.

4. Uppgifter som lämnas enligt denna artikel skall inte betraktas som konfidentiella om inte den medlemsstat som gör anmälan uttryckligen begär det. En sådan begäran skall vara motiverad.

Vid en sådan begäran får dock den i artikel 5 nämnda kommittén och de nationella myndigheterna höra fysiska och juridiska personer inom den privata sektorn för att få sakkunnig rådgivning, om nödvändiga försiktighetsåtgärder vidtas.

([1]) Rådets förordning (EEG) nr 793/93 av den 23 mars 1993 om bedömning och kontroll av risker med existerande ämnen (EGT L 84, 5.4.1993, s. 1).

([2]) Rådets direktiv (67/548/EEG) av den 27 juni 1967 om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen (EGT L 196, 16.8.1967, s. 1). Direktivet ändrat genom direktiv 92/32/EEG (EGT L 154, 5.6.1992, s. 1).

5. Om utkast till tekniska föreskrifter utgör ett led i en åtgärd som på utkaststadiet skall överlämnas till kommissionen enligt en annan gemenskapsrättsakt, kan medlemsstaterna göra en anmälan i enlighet med punkt 1 inom ramen för den andra rättsakten, förutsatt att de formellt anger att denna anmälan också avser detta direktiv.

Att kommissionen inte tar ställning till ett utkast till tekniska föreskrifter enligt detta direktiv påverkar inte vilka beslut som kan komma att fattas enligt andra gemenskapsrättsakter.

Artikel 9

1. Medlemsstaterna får inte anta ett utkast till teknisk föreskrift före utgången av tre månader från den tidpunkt då kommissionen mottog informationen enligt artikel 8.1.

2. Från den tidpunkt då kommissionen mottog informationen enligt artikel 8.1 får medlemsstaterna inte anta

— ett förslag till teknisk föreskrift i form av en frivillig överenskommelse enligt artikel 1.9 andra stycket, andra strecksatsen, innan fyra månader har gått,

— något annat förslag till teknisk föreskrift innan sex månader har gått, om inte de särskilda förutsättningarna i punkterna 3, 4 och 5 föreligger,

om kommissionen eller någon annan medlemsstat inom tre månader från samma tidpunkt inkommer med ett detaljerat utlåtande som går ut på att den planerade åtgärden kan skapa hinder för varornas fria rörlighet på den inre marknaden.

Den berörda medlemsstaten skall underrätta kommissionen om vilka åtgärder den planerar att vidta med anledning av sådana detaljerade utlåtanden. Kommissionen skall yttra sig över dessa åtgärder.

3. Medlemsstaterna får inte anta ett utkast till teknisk föreskrift före utgången av tolv månader från den tidpunkt då kommissionen mottog informationen enligt artikel 8.1 om kommissionen inom tre månader från samma tidpunkt tillkännager sin avsikt att föreslå eller anta ett direktiv, en förordning eller ett beslut i frågan i enlighet med artikel 189 i fördraget.

4. Medlemsstaterna får inte anta ett utkast till teknisk föreskrift före utgången av tolv månader från den tidpunkt då kommissionen mottog informationen enligt artikel 8.1 om kommissionen inom tre månader från samma tidpunkt meddelar att den konstaterat att utkastet till teknisk föreskrift rör en fråga som redan täcks av ett utkast till ett direktiv, en förordning eller ett beslut som förelagts rådet i enlighet med artikel 189 i fördraget.

5. Om rådet antar en gemensam ståndpunkt under den frysningsperiod som anges i punkterna 3 och 4 skall perioden förlängas till arton månader, om inte annat följer av artikel 9.6.

6. De skyldigheter som anges i punkterna 3, 4 och 5 skall upphöra att gälla om

— kommissionen meddelar medlemsstaterna att den inte längre avser att föreslå eller anta en bindande gemenskapsrättsakt,

— kommissionen meddelar medlemsstaterna att den återtagit sitt förslag eller utkast, eller

— kommissionen eller rådet antagit en bindande gemenskapsrättsakt.

7. Punkterna 1—5 skall inte tillämpas i de fall då en medlemsstat av brådskande skäl, på grund av allvarliga och oförutsedda händelser som gäller skyddet av folkhälsan eller den allmänna säkerheten, djurskyddet eller skyddet av växter, måste utarbeta tekniska föreskrifter på mycket kort tid i syfte att omedelbart anta och införa dem, utan att samråd är möjligt. Medlemsstaten skall i informationen enligt artikel 8 ange vilka skäl som gör beslutet om åtgärderna så brådskande. Kommissionen skall så snart som möjligt lämna sina synpunkter på informationen. Den skall vidta lämpliga åtgärder om detta förfarande missbrukas. Kommissionen skall regelbundet informera Europaparlamentet.

Artikel 10

1. Artiklarna 8 och 9 skall inte tillämpas på de lagar och andra författningar i medlemsstaterna eller de frivilliga överenskommelser genom vilka medlemsstaterna

— uppfyller de bindande gemenskapsrättsakter som leder till att tekniska specifikationer antas,

— uppfyller skyldigheter som följer av internationella avtal som leder till att gemensamma tekniska specifikationer antas i gemenskapen,

— utnyttjar de skyddsklausuler som är fastställda i bindande gemenskapsrättsakter,

— tillämpar artikel 8.1 i direktiv 92/59/EEG [1],

— endast efterlever en dom som meddelats av Europeiska gemenskapernas domstol,

— endast ändrar en teknisk föreskrift i enlighet med artikel 1.9 i detta direktiv för att på begäran av kommissionen undanröja ett handelshinder.

2. Artikel 9 skall inte tillämpas på de lagar och andra författningar i medlemsstaterna som förbjuder tillverkning i den mån som de inte hindrar varornas fria rörlighet.

3. Artikel 9.3—9.6 skall inte tillämpas på de frivilliga överenskommelser som anges i artikel 1.9 andra stycket, andra strecksatsen.

4. Artikel 9 skall inte tillämpas på de tekniska specifikationer eller andra krav som anges i artikel 1.9 andra stycket, tredje strecksatsen.

Artikel 11

Kommissionen skall vartannat år lämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av detta direktiv. Översikter över det standardiseringsarbete som uppdragits åt de europeiska standardiseringsorganisationerna i enlighet med detta direktiv liksom statistik över anmälningar som inkommit skall årligen offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 12

När medlemsstaterna inför en teknisk föreskrift skall den innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när den offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 13

1. Direktiven och besluten i bilaga III del A upphävs utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter såvitt avser de tidsfrister för överföring som anges i bilaga III del B.

2. Hänvisningar till de upphävda direktiven och besluten skall förstås som hänvisningar till detta direktiv och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga IV.

Artikel 14

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 15

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 22 juni 1998.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
J. M. GIL-ROBLES	J. CUNNINGHAM
Ordförande	*Ordförande*

[1] Rådets direktiv 92/59/EEG av den 29 juni 1992 om allmän produktsäkerhet (EGT L 228, 11.8.1992, s. 24).

BILAGA I

EUROPEISKA STANDARDISERINGSORGAN

CEN

Europeiska organisationen för standardisering

CENELEC

Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering

ETSI

Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder

BILAGA II

NATIONELLA STANDARDISERINGSORGAN

1. BELGIEN

IBN/BIN
Institut belge de normalisation
Belgisch Instituut voor Normalisatie

CEB/BEC
Comité électrotechnique belge
Belgisch Elektrotechnisch Comité

2. DANMARK

DS
Dansk Standard

NTA
Telestyrelsen, National Telecom Agency

3. TYSKLAND

DIN
Deutsches Institut für Normung e.V.

DKE
Deutsche Elektrotechnische Kommission im DIN und VDE

4. GREKLAND

ΕΛΟΤ
Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης

5. SPANIEN

AENOR
Asociaciòn Española de Normalizaciòn y Certificaciòn

6. FRANKRIKE

AFNOR
Association française de normalisation

UTE
Union technique de l'électricité — Bureau de normalisation auprès de l'AFNOR

7. IRLAND

NSAI
National Standards Authority of Ireland

ETCI
Electrotechnical Council of Ireland

8. ITALIEN

UNI [1]
Ente nazionale italiano di unificazione

CEI [1]
Comitato elettrotecnico italiano

[1] UNI och CEI har i samarbete med Istituto superiore delle Poste e telecomunicazioni och Ministero dell'Industria delegerat arbetet inom ETSI till CONCIT (Comitato nazionale di coordinamento per le tecnologie dell'informazione).

9. LUXEMBURG

ITM
Inspection du travail et des mines

SEE
Service de l'énergie de l'Etat

10. NEDERLÄNDERNA

NNI
Nederlands Normalisatie instituut
NEC

Nederlands Elektrotechnisch Comité

11. ÖSTERRIKE

ON
Österreichisches Normungsinstitut

ÖVE
Österreichischer Verband für Elektrotechnik

12. PORTUGAL

IPQ
Instituto Português da Qualidade

13. FÖRENADE KUNGARIKET

BSI
British Standards Institution

BEC
British Electrotechnical Committee

14. FINLAND

SFS
Suomen Standardisoimisliitto SFS ry
Finlands Standardiseringsförbund SFS rf

THK/TFC
Telehallintokeskus
Teleförvaltningscentralen

SEKSO
Suomen Sähköteknillinen Standardisoimisyhdistys SESKO ry
Finlands Elektrotekniska Standardiseringsförening SESKO rf

15. SVERIGE

SIS
Standardiseringen i Sverige

SEK
Svenska elektriska kommissionen

ITS
Informationstekniska standardiseringen

BILAGA III

DEL A

Upphävda direktiv och beslut

(som avses i artikel 13)

Rådets direktiv 83/189/EEG och senare ändringar av detta direktiv

Rådets direktiv 88/182/EEG

Kommissionens beslut 90/230/EEG

Kommissionens beslut 92/400/EEG

Europaparlamentets och rådets direktiv 94/10/EG

Kommissionens beslut 96/139/EG

DEL B

Tidsfrister för överföring till nationell rätt

(som avses i artikel 13)

Direktiv	Tidsfrist för överföring
83/189/EEG (EGT L 109, 26.4.1983, s. 8)	31.3.1984
88/182/EEG (EGT L 81, 26.3.1988, s. 75)	1.1.1989
94/10/EG (EGT L 100, 19.4.1994, s. 30)	1.7.1995

BILAGA IV

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 83/189/EEG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 12
—	Artikel 13
—	Artikel 14
—	Artikel 15
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II	Bilaga II
—	Bilaga III
—	Bilaga IV